

CEDPL

SOUTH EASTERN UNIVERSITY OF SRI LANKA

INTRODUCTION TO TAMIL LANGUAGE AND PRACTICAL GRAMMAR

BACHELOR OF ARTS (EXTERNAL - GENERAL)
ACADEMIC YEAR- 2014/2015
YEAR -1, SEMESTER-11

CENTRE FOR EXTERNAL DEGREES AND PROFESSIONAL LEARNING

DR. A.F.M. ASHRAFF

Introduction to Tamil Language and Practical Grammar

Bachelor of Arts
Academic Year – 2014/2015
Year –I, Semester -II

Dr. A.F.M.Ashraff

Published by:
South Eastern University of Sri Lanka

South Eastern University of Sri Lanka

University Park, Oluvil #32360,

Sri Lanka.

First Published 2017

ISBN: **978-955-627-112-6**

Copy Right: 2017 South Eastern University of Sri Lanka

All rights reserved. No part of this course book be produced or transmitted in any form or by any means, electric or mechanical, including photo copying and recording or from any information stored in a retrieval system, without permission in writing from both the author of this course book and South Eastern University of Sri Lanka.

முகவுரை

இலங்கைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகள் நிலையத்தில், இளங்கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெறுவதற்காக, முதலாம் ஆண்டு இரண்டாம் பருவத்தில் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டே இந்நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

துறைசார் பேராசிரியர்களின் பங்களிப்போடு வடிவமைக்கப்பட்ட **TMM 12013 தமிழ்மொழி அறிமுகமும் நடைமுறை இலக்கணமும்** என்ற தலைப்பிலான பாடப்பரப்பின் உள்ளடக்கத்தை கூடியவரையில் பிரதிபலிக்கத்தக்கதாக இந்நூல் அமைகிறது. தமிழ்மொழி அறிமுகம், நடைமுறை இலக்கணம் ஆகிய இரு மைய அலகுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கும் பரீட்சைத்தாளை எதிர்கொள்வதற்குத் தேவையான விடயங்கள் யாவும் இதில் அடங்கப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் மொழி, இலக்கணத்துறைகளில் நேரத்தியாகப் பங்காற்றியுள்ள வல்லுநர்களின் கருத்தியலை உள்வாங்கிக் கொண்டும் அவர்களது கருத்துக்களைத் தாங்கிவந்துள்ள காத்திரமான நூல்கள் பலவற்றை உசாத்துணையாகக் கொண்டும் இந்நூல் ஆக்கப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்குறித்த பாடப்பரப்புக்கேற்ற அறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் பலவும் இதில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகளையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலதிக உசாவுதலை மேற்கொள்ள விரும்பும் மாணவர்கள் உசாத்துணைப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள நூல்களைத் தயக்கமின்றி வாசித்துப் பயன்பெறலாம்.

தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்கள் இந்நூலால் பயனடைவார்கள் என்ற திடமான நம்பிக்கையோடு வழிவிடுகிறேன். நன்றி!.

கலாநிதி அ.ப.மு. அஷ்ரஃப்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மொழித்துறை,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

01.01.2017

உள்ளடக்கம்

முகவுரை

கற்கை நெறி – அறிமுகம்

அலகு 1: மொழி ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம்

அலகு 2: திராவிட மொழிக்குடும்பமும் தமிழும்

அலகு 3: தமிழ்மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சமகாலநிலை

அலகு 4: தமிழ்மொழியின் வகைகள்

அலகு 5: நவீனத் தமிழ்

அலகு 6: நடையியலும் பல் - தள மொழிப்பாவனையும்

Introduction to the Course

TMM 12013: Introduction to Tamil Language and Practical Grammar

Course Discription:

This course module is compulsory for the students who have chosen Tamil for the Degree of B.A and is weighted at 3 credits. This course provides therotical and practical knowledge about Tamil Language and usage of practical Grammar of Tamil Language.

Objectives of the Course:

To introduce the various aspects of language in general and to introduce various aspects of Tamil Language in particular in order to understand the complexities of language as a medium of communication; to provide basic knowledge in practical grammar in order to develop the students' skills in writing Tamil Language effectively.

Course Content:

Language as a medium of communication; distinctive features of human language; language structure; language, history and society; Tamil as a Dravidian language and its evolution, Tamil as classical as well as modern language; Tamil as a transnational language, Tamil as a multi-ethnic and multi-cultural language; Internal diversity of Tamil - dialect variations - regional and social dialects of Tamil; Tamil diglossia – (literary and colloquial); stylistic variation – language use in different domain; Tamil writing system – pronunciation, spelling and basic sandi rules; word formation and word classes, writing effective sentences; punctuation and paragraphs; methods of transliteration, aspects of writing assignments.

Intended learning out comes:

At the end of the course the students will have a good knowledge on the nature and dynamics of human language as an effective medium of communication and the diversity of Tamil as a living language; they will be able to:

- understand Tamil as a transnational and a multi-cultural language
- develop an attitude to respect the other dialect speakers
- develop practical skills to write effectively without errors
- Use appropriate styles in specific socio-linguistic contexts.

Assesment Criterion:

Continuous assessment:	30%
------------------------	-----

• Ontime Assesment	10%
• Take home Assesment	20%

End semester Exam:	70%
--------------------	-----

There will be two Assesments, on will be an on time assessment during the face to face seminar and another will be a take home assignment which students should submit before deadline.

However, both these Assesments and Final Examination are expected not to check students ability reproduce the material which are given in the text, but to improve their critical thinking, Knowledge, Skills, ability in the prescribed course.

அலகு 1 : மொழி ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம்

1.1 தொடர்பாடல் என்றால் என்ன?

‘Communication’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நிகராகத் தமிழில் தொடர்பாடல் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒருவர் தமது எண்ணங்கள், உணர்வுகள், தகவல்கள் முதலானவற்றைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளச் செய்வது அல்லது தமக்குள் பரிமாறிக் கொள்வது தொடர்பாடல் எனப்படும். இன்னொருவகையில், வெவ்வேறு தகவல் பரிமாற்ற ஊடகங்களின் வாயிலாக பல்வேறு நோக்கங்களின் அடிப்படையில் நடைபெறும் எல்லாவகையான கருத்துப்பரிமாற்றங்களையும் தொடர்பாடல் எனலாம். இத்தொடர்பாடல் பல்நிலைப்பட்டது. சைகைகள், நிறங்கள், குறிகள், பேச்சு, எழுத்து போன்றன தொடர்பாடல் ஊடகங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன முதலான உயிரினங்கள் தமக்குள் தொடர்பாடுந்திறன் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றுள் மனிதனே சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றான். அவன் பயன்படுத்தும் தொடர்பாடல் ஊடகம் பொதுவாக மொழி என அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு மொழி என்பது பேச்சையும் எழுத்தையும் குறித்து நிற்கிறது. காலங் காலமாக நிலவி வந்திருக்கும் தேவைகளுக்கேற்ப இத்தொடர்பாடலும் மாற்றமுற்று வந்திருக்கிறது.

1.2 தொடர்பாடல் முறைமையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஆதிகாலத்தில் சைகைகள், சமிக்கைகள், ஒலிகள் மூலமாக மனிதர்கள் தமக்கிடையே நேரடித் தொடர்பாடல்களை மேற்கொண்டனர். பேச்சுமொழி வளர வளர செவிவழித் தொடர்பாடலுக்கான வாய்ப்பு அதிகரித்தது. எழுத்துமொழி வழக்குப் பெற்றவுடன் ஓவியங்களின் மூலம் தொடர்பாடும் அல்லது தகவல்களைப் பரிமாறும் வழக்கம் ஆரம்பித்தது. தூரப் பிரதேசங்கள் சார்ந்த தொடர்பாலுக்கு புறா, பருந்து போன்ற பறவைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிற்காலத்தில் எழுத்து வழக்கின் வளர்ச்சி கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகளினூடாகத் தகவல்களைப் பரிமாறவும் ஆவணப்படுத்தவும் வழிவகுத்தது. போர்ச்செய்திகளைப் பரிமாறும் வழக்கும்

இக்காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கிறது. மட்டுமல்லாமல் சமயக் கொள்கைகளையும் அரசு கட்டளைகளையும் பரப்புவதற்கும் ஏட்டுச்சுவடிகளினூடான தொடர்பாடல் முறைமை வழக்குப் பெறுகிறது.

கி.பி.எட்டாம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மரத்தால் செய்யப்பட்ட அச்சுக்கருவிகள், காகிதங்களின் வருகையோடு தொடர்பாடல் முறைமை இன்னொரு கட்டத்தை அடைகிறது. காகிதத்தில் மைகொண்டு எழுதி தகவல்களைப் பரிமாறும் வழக்கம் அச்சியந்திரத்தின் வருகையோடு முனைப்புப் பெறுகிறது. துண்டுப்பிரசுரங்கள், இதழ்கள், ஏனைய வெளியீடுகள் மூலம் தகவல்களைப் பரிமாறும் வழக்கம் வளர்ச்சியடைகிறது.

கைத்தொழிற் புரட்சியும் ஐரோப்பியரின் எழுச்சியும் முறைமைப்பட்ட தொடர்பாடல் வழக்கொன்றைத் தோற்றுவித்தது. தொலைபேசியின் கண்டுபிடிப்பு, அதன் விளைவாகத் தோன்றிய தொலைநகல் முதலானவை தொடர்பாடற் தேவைகளுக்காக உலகெங்கும் பரவின. 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் தொடர்பாடற் துறையில் தொலைபேசியின் செல்வாக்கு மிகைத்திருந்தது. கண்டங்கள் தழுவிய நாடுகள் தமக்கிடையே தகவல்களை விரைவாகப் பரிமாறவும் தொழிநுட்பத் துறையில் வளர்ச்சி காணவும் தொடர்பாடற் துறையின் வளர்ச்சி இன்றியமையாதது எனக் கருதினர். அதன்விளைவு மனித நடத்தையில் முழு ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு துறையாகத் தொடர்பாடல்துறையை வளர்ச்சியடையச் செய்துள்ளது.

1.3 மொழியும் தொடர்பாடலும்

விலங்கு நிலையிலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்தும் முக்கியமான கருவி மொழியாகும். அது சிந்தனையின் கருவியாகவும் செயற்படுகின்றது. மொழியின் வாயிலாகவே சமூகத்தில் மனிதன் தனது இருப்பை உறுதி செய்து கொள்கிறான். மொழியின் வாயிலாகவே மனிதன் உலகைக் கிரகித்து பொருளுடையதாக்கிக் கொள்கின்றான்; புரிந்து கொள்கின்றான். மொழியின் வாயிலாகவே உலக அரங்கில் மனிதன் தனது இருத்தலை உணர்கின்றான்.

மொழி மனிதனின் படைப்புக்களுள் உன்னதமானது. விலங்கு நிலையிலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்தும் வளர்ச்சிப் போக்கில் மனிதன் மொழியைப் படைத்துக் கொண்டான். அது மனிதப் பண்பாட்டின் ஒரு கூறாகவும் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாகவும் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் மொழியை, அதன் இயல்பைப் புரிந்து கொள்வதென்பது மனிதன் தன்னைப் புரிந்து கொள்வதாகவே கருதப்படுகின்றது.

மொழியின் பிரதான பணி மனிதர் தம்முள் தொடர்பாடுவதற்குரிய பிரதான ஊடகமாகப் பயன்படுவதாகும். இவ்வகையில் மொழியை ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம் (Language is a Medium of Communication) என்று வரையறுக்கலாம். எனினும், மொழி சாராத் தொடர்பாடல் ஊடகங்கள் பலவும் வழக்கிலுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அவற்றிலிருந்து மொழி வேறுபட்டமைந்து காணப்படுகிறது.

உலகில் பல்வேறு மனித சமூகத்தினரும் பல்வேறுபட்ட மொழிசாராத் தொடர்பாடல் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பல்வேறு வகையான சைகைகளைப் (உடல் அசைவுகள்) பயன்படுத்தி வெவ்வேறு தகவல்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. இது உடல் மொழி (Body Language) என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆபிரிக்க, அவுஸ்திரேலிய பழங்குடிமக்கள் மிக வளர்ச்சியடைந்த சைகை மொழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சைகைகளைத் தவிர பல்வேறு வகையான குறிகளும் (Signals) தொடர்பாடலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில் பழங்குடி மக்கள் அதிகமாகப் பயன்படத்தினாலும் நவீன சமூக அமைப்பிலும் இவை முக்கியத்துவம்பெற்று விளங்குகின்றன. வீதிப் போக்குவரத்தில் பயன்படும் குறிகள் (Traffic Signals) இத்தகையன. அதேபோன்று நிறங்கள் (கட்சிகளின் நிறங்கள்), கொடிகள் போன்றனவும் தொடர்பாடலுக்குப் பயன்படுகின்றன. இத்தகைய ஊடகங்கள் மூலமாக வரையறுக்கப்பட்ட தகவல்களையே தொடர்பாட முடியும் என்பது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

ஆனால், மனித மொழி எண்ணிக்கையற்ற தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் உடையது.

1.4 மானிட மொழியின் சிறப்புக் கூறுகள்

மனிதரைப் போன்று விலங்குகளும் சைகைகளையும் ஓசைகளையும் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடல் செய்கின்றன. அவற்றுள் தேனீக்கள் குறித்த ஆய்வுகள் கவனத்திற்குரியவை. தேனீக்களின் நடன மொழியைப் (Dance Language) பல்வேறு அறிஞர்களும் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளனர். அவற்றுள் கார்ள் வொன் ப்.ரிஷ் (Karl Von Frish) என்பவரின் ஆய்வு முக்கியமானது. தேனீக்களின் மொழி குறித்த அவரது ஆய்வு ‘The Dance Language and Orientation of Bees’ (1967) எனும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. தேன் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடித்து கூட்டுக்குத் திரும்பும் தேனீ, தன் சகாக்களுக்குத் தேன் இருக்கும் தூரம், செல்ல வேண்டிய திசை, தேனின் அளவு / தன்மை ஆகியவற்றை நடனத்தின் மூலம் தெரியப்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். தேன் இருக்கும் தூரம் 100 மீற்றருக்குக் கூடியதென்றால் ஒரு வகையான நடனத்தையும் குறைந்ததென்றால் வேறு வகையான நடனத்தையும் ஆடுகின்றது எனவும் ப்.ரிஷ் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பறவைகள் ஒலிகளை எழுப்புவதன் வாயிலாகவும் அங்க அசைவுகள் வாயிலாகவும் தொடர்பாடுகின்றன. பறத்தல், அபாயம், மகிழ்ச்சி, இணைசேர்தல், துன்பம், உணவூட்டல், கூடு கட்டல், ஒன்றுகூடல், எல்லைப் பாதுகாவல், தாக்குதல் போன்றவை தொடர்பில் பல்வேறு ஒலிகளை எழுப்பி அவை தொடர்பாடுகின்றன. மனிதரைப் போல் பல மொழி பேசும் காகங்கள் இருப்பதாகவும் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

ஏனைய விலங்குகளும் ஒலிகள், அங்க அசைவுகள், ஒலிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடுகின்றன. குரங்குகள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த தொடர்பாடல் முறையைப் பயன்படுத்துவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அவை அண்மையில் உள்ள குரங்குகளுடன் தொடர்பாடுவதற்கு அசைவுகளையும் தொலைவில் உள்ளவற்றுடன்

தொடர்பாடுவதற்குக் குரல் ஒலிகளையும் பயன்படுத்துகின்றன. ஆபிரிக்கக் குரங்கினம் ஒன்று 21 வெவ்வேறு சூழல்களில் 36 வேறுபட்ட ஒலிகளைப் பயன்படுத்தி 22 வேறுபட்ட தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதாக ஒரு ஆய்வில் இருந்து தெரியவருகிறது.

பிற தொடர்பாடல் ஊடகங்கள் போன்றே மனித மொழியும் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகமாகும். விலங்குகளைப் போன்று மனிதர்களும் குரல் ஒலிகளைப் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடுகின்றனர். ஆனால், மனித மொழி பிற எல்லாவற்றில் இருந்தும் அதன் அமைப்பு ஆற்றல் ஆகியவற்றில் வேறுபடுகின்றது. பிற தொடர்பாடல் ஊடகங்களில் இருந்து மனித மொழியை வேறுபடுத்தும் சிறப்புக் கூறுகள் என பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

இடுகுறித் தன்மை (Arbitrary Nature)

விலங்கு மொழியில் அவற்றின் குறியீட்டுக்கும் அது குறிக்கும் பொருள் அல்லது தகவலுக்கும் இடையில் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அபாயத்தை அறிவிக்க கோழிகள் எழுப்பும் குரல் இவ்வகையில் அடங்கும். இங்கு அக்குரலுக்கும் தொடர்பாட விரும்பும் தகவலுக்கும் இடையே நேர்த் தொடர்பு உண்டு.

ஆனால் மனித மொழியில் குறியீட்டுக்கும் அது குறிக்கும் பொருளுக்கும் இடையே நேர்த் தொடர்பு இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக மண் என்ற சொல்லுக்கும் அது குறித்து நிற்கும் பொருளுக்கும் உள்ளார்ந்த உறவு எதுவும் இல்லை. வெவ்வேறு மொழிகள் வெவ்வேறு சொற்களால் இதே பொருளைக் குறிக்கின்றன.

எல்லா மொழிகளிலும் கர கர, சல சல, சர சர, புறு புறு முதலான சில ஒலிக் குறிப்புச் சொற்கள் உண்டு. இத்தகைய சொற்கள் எந்த மொழியிலும் மிகச் சொற்பமாகவே காணப்படுகின்றன. இவை ஒரு பொருட்டாகக் கருதத்தக்கதல்ல. இதனால் மனித மொழியை காரணமற்ற குரல் ஒலிக் குறியீடுகளால் ஆன தொடர்பாடல் ஊடகம் என்று வரையறுக்கலாம்.

ஆக்குதல் (Productivity)

விலங்கு மொழி உட்பட பிற தொடர்பாடல் ஊடகங்களால் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான தகவல்களையே தொடர்பாட முடியும். ஆனால் மனிதமொழி அவ்வாறன்று. தொடர்பாடற் தேவைகளுக்கேற்ப வளர்ச்சியடைந்து செல்லும் அல்லது பெருகிச்செல்லும் ஆக்குதிறன் வாய்ந்தது. அவ்வகையில் மனித மொழியின் அடிப்படைப் பண்புகளுள் அதன் ஆக்கு திறனும் ஒன்றாகிறது. வாழுங்காலத்தில் தனது மொழியில் எண்ணிறந்த வாக்கியங்களையும் தொடர்களையும் உண்டாக்கும் ஆற்றல் உடையவராக மனிதன் விளங்குகின்றான். கோட்பாட்டளவில் ஒரு மொழியில் உண்டாக்கக் கூடிய வாக்கியங்களின் எண்ணிக்கை வரையறைக்கப்பாற்பட்டது.

கால - இட வரம்பின்மை (Displacement)

விலங்கு மொழி சந்தர்ப்ப சூழலுக்குக் கட்டுப்பட்டது. நிகழ்காலத் தன்மை கொண்டது. காகம் உணவைப் பெறுவதற்கான சூழல் அமையும்போது மட்டுமே அழைப்புக் குரல் எழுப்பும். எந்த விலங்கும் கால - இடத் தொடர்பற்ற ஒன்றைப் பற்றித் தகவல் தர முடியாது. நேற்று நடந்ததை அல்லது நாளை நடக்க இருப்பதைப் பற்றி எந்த விலங்கும் தொடர்பாட முடியாது. அதேபோன்று தேனீக்கள் தொலைவில் உள்ள தேனை அறிந்து வந்து அது பற்றித் தகவல் கொடுக்கும் ஆற்றல் உடையவை. எனினும், எந்தத் தேனீயாலும் தேன் தவிர்ந்த பிற தகவல்களைத் தரமுடியாது. நேற்று எடுத்த தேன் பற்றிக் கூறமுடியாது. ஆனால், மனித மொழியில் இருப்பதையும் இல்லாததையும் அல்லது நடந்ததையும் நடக்கவிருப்பதையும் தொடர்பாட முடியும். ஆகையால் மனித மொழி கால - இட வரம்பற்றது எனக் குறிப்பிடலாம்.

இருமைத்தன்மை (Duality)

வெவ்வேறு விலங்குகளும் வெவ்வேறு எண்ணிக்கையிலான அடிப்படை ஒலிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அண்ணளவாக, பசு 10 ஒலிகள் வரை, கோழி 20 ஒலிகள் வரை, நரி 30 ஒலிகளுக்கு மேல்,

டொல்பின் 20 முதல் 30 ஒலிகள் வரை, ஆபிரிக்கக் குரங்கு 36 வரை பயன்படுத்துகின்றன. விலங்குகள் பயன்படுத்தும் ஒலிகளும் அவை வெளிப்படுத்தும் தகவல்களும் பெரும்பாலும் சமமானவை. அவை ஒலிகளை வெவ்வேறு வகையில் ஒழுங்கமைத்துச் சொற்களை ஆக்குவதில்லை. சொற்களை வெவ்வேறு வகையில் ஒழுங்கமைத்து வாக்கியங்களை ஆக்குவதில்லை.

மனித மொழியிலும் விலங்குகள் பயன்படுத்தும் எண்ணிக்கைக்குச் சமமான அடிப்படை ஒலிகளே வழங்குகின்றன. சராசரி எண்ணிக்கை 30 முதல் 40 ஒலிகள் வரை வழங்குகின்றன. இந்த ஒலிகள் தம்மளவில் பொருளற்றவை. எடுத்துக்காட்டாக க், ச், ப், ம், அ, இ, உ போன்ற ஒலிகளைப் பயன்படுத்தி பொருளுடைய சொற்கள் ஆக்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. கலை, களவு, சாதல், படம், அம்மா, இடை, உளி எனச் சிறியளவிலான ஒலியன்களைக் கொண்டு எண்ணிறந்த சொற்களும் தொடர்களும் வாக்கியங்களும் ஆக்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு சொற்களை உருவாக்கும் ஆற்றல் மொழியின் இருமைத்தன்மை எனப்படுகின்றது. விலங்கு மொழிக்கு இத்தகைய ஆற்றல் இல்லை.

பண்பாட்டு ரீதியாகப் பரிமாற்றம்

விலங்கு மொழி இயல்புக்கம் சார்ந்தது. அது தன் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதில்லை. உலகில் எந்த மூலையில் உள்ள குயில்களாயினும் ஒரே விதமாகவே கூவுகின்றன. கிளிகளும் ஒரேவிதமாகவே ஒலியெழுப்புகின்றன. தேனீக்களின் நடனம் உலகெங்கும் பெரும்பாலும் ஒரே விதமாகவே காணப்படுகின்றது. கிளைமொழிகளைப் போன்று கால, தேசச் சூழலுக்கேற்ப இவற்றிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் மிகச் சிலவே. மனித மொழி அது வழங்கும் பண்பாட்டுச் சூழலில் இருந்து படிப்படியாகக் கற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஒரு சமூகத்தில் இருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட குழந்தையால் மொழியைக் கற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே, மனித மொழியின் சிறப்புக் கூறுகளுள் பண்பாட்டு ரீதியான பரிமாற்றமும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்று.

1.5 மொழியும் சமூகமும் பண்பாடும்

மொழியும் சமூகமும் பண்பாடும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. மொழி சமூக அமைப்போடும் அதன் வாழ்வோடும் வளர்ச்சிநிலையோடும் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. மொழியானது முற்றுமுழுதாக ஒரு சமூக-பண்பாட்டு அங்கம் என்பதே அதற்கான காரணமாகும். அதனாலேயே ஆங்கிலத்தில் மொழியை ‘Language is basically a socio-cultural phenomenon’ என்கின்றனர். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது மொழி ஓர் சமூகப்பொருள் என்பது புலனாகும். ஒருவர் மற்றொருவருடனான உறவை, ஒரு சமூகம் மற்றொரு சமூகத்தினுடனான உறவைப் பேணி, பாதுகாத்து, மேம்படுத்தப் பயன்படுவது மொழியே. இதனுள் எல்லா சமூகப் பணிகளும் அடங்கும்.

இம்மொழி சமூகத்தில் பல்வேறு பிரிவினராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மொழி பெரியோர்-சிறியோர், ஆண்-பெண், முதலாளி-தொழிலாளி படித்தவர்-படிக்காதவர் எனப் பல்வேறு பிரிவினராலும் பல்வேறு தேவைகளுக்காக பல்வேறு இடங்களிலும் சூழல்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மொழி ஒருவரது சமூகக் குறியீடாக விளங்குகிறது. மொழியை இனங்காணும் நிலையில் அம்மொழியைப் பயன்படுத்தும் ஒருவரது சமுதாயம், அவர் சார்ந்துள்ள நாடு முதலானவை இனங்காணப்படுகிறது. தமிழைப் பேசுவதனால் அதனைப் பேசும் சமூகம் தமிழ்ச் சமூகம் என்றும் அதன் வாயிலாக வெளிவரும் பண்பாடு தமிழ்ப்பண்பாடு என்றும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அதேபோன்று அரபு மொழியைப் பேசுவதனால் அதனைப் பேசுவோர் அரபிகள் என்றும் அவர்களது பண்பாடு அரேபியப் பண்பாடு என்றும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, மொழிக்கும் சமூகத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பது புலனாகிறது.

மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் அதனைப் பயன்படுத்தும் இனங்களின் தேவைகளுக்கேற்றவாறு அமைந்து காணப்படுகிறது. அதாவது ஒரு மொழியைப் பேசும் சமூகத்தின் பிரதான தொழில், வாழ்க்கைச் சூழல் முதலானவற்றை அடியாகக் கொண்ட பண்பாட்டினை மையமாகக்

கொண்டே மொழியும் அமைகிறது. எனவே, மொழிகளில் சொற்கள், தொடர்கள் போன்றவையெல்லாம் ஒருவகையில் அம்மொழிகளைப் பயன்படுத்தும் சமூகங்களின் அமைப்பு, தேவை, தொழில், வாழ்க்கைமுறை, சூழல் போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன. இதனாலேயே ஒரு மொழியினால் அது வளர்ந்துள்ள சமூகத்தின் எல்லாவிதமான தேவைகளையும் நிறைவு செய்யமுடிகிறது. ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்தப் பண்பாட்டிற்குப் பொருத்தமானது. இதனடிப்படையில் நோக்கும்போது மொழிகளிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லையென்பது புலனாகும். மொழிகளுக்கிடையிலான ஏற்றத் தாழ்வென்பது அவை குறித்து நிற்கும் பண்பாட்டின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். மொழிகளுக்கிடையே அழகினைக் காண்பதும் வளத்தினைக் காண்பதும் அவை குறித்து நிற்கும் பொருளின் அடிப்படையிலாகும். எனவே, மொழியின் வெற்றி – தோல்வி, ஆற்றல் முதலானவை அம்மொழியைப் பேசும் சமூகத்தின் வெற்றி – தோல்வி, ஆற்றல் முதலானவற்றிலேயே தங்கியிருக்கிறது

உசாத்துணை நூல்கள்:

கருணாகரன், கி., மொழி வளர்ச்சி, சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.

கருணாகரன், கி., ஜெயா, வ., மொழியியல், சென்னை: குமரன் பதிப்பகம், ஜூன் 1997.

பரமசிவம், கு., இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், இந்தியா: அடையாளம், 2011

நு.மான், எம்.ஏ., (ப), தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, ஜூன் 1993.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. தொடர்பாடல் என்றால் என்ன? தொடர்பாடல் முறைமையின் தோற்றம், வளர்ச்சி குறித்துக் கருத்துரைக்குக.

2. “மொழி ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகமாகும்” இக்கூற்றின் பொருத்தப்பாட்டினை ஆராய்க.
3. மானிட மொழியின் சிறப்புக் கூறுகளைத் தக்க எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் விளக்குக.

அலகு 2 : திராவிட மொழிக் குடும்பமும் தமிழும்

2.1 மொழிக் குடும்பம்

‘மொழிக் குடும்பம்’ எனும் தொடர் ‘Language Family’ எனும் ஆங்கிலத் தொடருக்கு நிகராகத் தமிழில் வழங்கி வருகிறது. வரலாற்று அடிப்படையிலும் அமைப்பு அடிப்படையிலும் உறவுநிலைப்பட்ட மொழிகளின் தொகுதியே மொழிக்குடும்பம் என அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு தொல்மொழி(Proto-Language) யைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு கிளைத்தெழுந்த மொழிகளின் தொகுதி மொழிக் குடும்பம் எனப் பொதுவாகக் கணிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பம், இந்தோ-ஆரிய மொழிக்குடும்பம், திபேத்திய-பர்மிய மொழிக்குடும்பம், திராவிட மொழிக்குடும்பம் முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

முதன் முதலில் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) என்பவரே 1786ல் தமது கட்டுரையொன்றின் மூலம் மொழி உறவுகள் (Language Relationship) குறித்துப் பிரஸ்தாபித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 19ம் நூற்றாண்டில் அதிகமான மொழி ஆய்வுகள் இடம்பெறத் தொடங்கின. இவ்வாய்வுகளில் பிரதானமாக இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பம் குறித்துப் பேசப்பட்டது. பின்னர், ஆய்வாளர்கள் அதனை வரலாற்றுப் புனரமைப்பு(Historical Re-construct)ச் செய்து இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தை நிறுவ முற்பட்டனர். அதனடிப்படைகளைக் கருத்திற் கொண்டு தென்னிந்திய மொழிகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. அவற்றினூடாக ‘திராவிட மொழிக்குடும்பம்’ குறித்த கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இது தொடர்பில் 1856ல் ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ (A Comparative Grammar of Dravidian Languages) எனும் நூல் கால்டுவெல் (Caldwell) என்ற அறிஞரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் பல அறிஞர்களின் முயற்சியாலும் திராவிட மொழிக்குடும்பம் நிறுவப்பட்டது.

2.2 திராவிட மொழிக் குடும்பம்

உலகில் நிறுவப்பட்டுள்ள பிரதான மொழிக்குடும்பங்களுள் திராவிட மொழிக்குடும்பமும் ஒன்று. இந்தியாவில் வழங்கும் மொழிகளுள் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளுக்கு அடுத்தபடியாக திராவிட மொழிகளே அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றன. இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியிலும் குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் திராவிட மொழிகள் வழங்கி வருகின்றன. திராவிட மொழிக்குடும்பம் தொல் திராவிட மொழி (Proto-Dravidian Language) யைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு நிறுவப்பட்டுள்ளது. இம்மொழிக் குடும்பத்தில் 23க்கும் அதிகமான மொழிகள் இடம்பெறுவதாக மொழியியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அவற்றுள் 23 மொழிகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. அம்மொழிகள்

தென் திராவிட மொழிகள்

மத்திய திராவிட மொழிகள்

வட திராவிட மொழிகள் என வகைப்படுத்தி நோக்கப்பட்டுள்ளன.

2.3 திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்

1856ல் ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ (A Comparative Grammar of Dravidian Languages) எனும் நூல் கால்டுவெல் (Caldwell) என்ற அறிஞரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் மூலம் திராவிட மொழிகள் குறித்த தமது ஆய்வை வெளிக்கொண்டு வந்த கால்டுவெல் திராவிடமொழிக் குடும்பத்தையும் நிறுவினார். ‘Dravidian’ எனும் ஆங்கிலச் சொல்லின் அடையாகத் தமிழில் ‘திராவிட’ எனும் அடையை முதன் முதலில் பயன்படுத்திய பெருமை கால்டுவெலையே சாரும். இவர் திராவிட மொழியியலின் தந்தையாகவும் போற்றப்படுகிறார்.

கால்டுவெல் ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ என்ற தமது நூலில் திராவிட மொழிகள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து பிரிந்தவை அல்ல என்றும் அவை தனியொரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்றும்

விளக்கமாகப் பேசுகிறார். இருபதுக்கும் அதிகமான திராவிட மொழிச் சொற்கள் சமஸ்கிருதத்தில் வழங்குகின்றன என்றும் பல இடப்பெயர்கள் இன்றும் அம்மொழியில் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும் கூறுகிறார். ஏதாவதொரு திராவிட மொழிச் சொல் சமஸ்கிருத எழுத்தில் அமைந்திருந்தால் உடனே அதனை அம்மொழிச் சொல் எனக்கூறும் வழக்கம் அறிஞர்களிடையே நிலவுகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். திராவிட மொழிகள் இந்தோ-ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தன என அறிஞர் பலர் தமது வாதங்களை முன்வைத்தபோதும் கால்டுவெல் போன்ற பலர் அதனை மறுத்தனர். கால்டுவெல் தம்முடைய நூலில் ஆரிய மொழிகளும் திராவிட மொழிகளும் வெவ்வேறு இனத்தைச் சார்ந்தன எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘சமஸ்கிருதம் கற்ற பல அறிஞர்கள் திராவிட மொழிகள் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து உருவானவை என எண்ணியிருந்தனர். இத்தகைய எண்ணத்திற்கு காரணம் திராவிட மொழிகளில் காணப்படும் சமஸ்கிருதச் சொற்களும் சில இலக்கணக் கூறுகளுமேயாகும். இவ்வறிஞர்கள் திராவிட மொழி குறித்து அறியாத காரணத்தினால் இத்தகைய தவறான கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர்’ எனக் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘திராவிட மொழிகள் பல சமஸ்கிருதச் சொற்களைக் கொண்டிருப்பது உண்மையே எனினும் மொழியமைப்பிலும் அடிப்படைச் சொல்லாக்கத்திலும் இலக்கண முறைமையிலும் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். சில திராவிட மொழிகள் சமஸ்கிருதச் செல்வாக்கினைப் புறந்தள்ளிவிட்டு தனித்து இயங்க முடியாதனவாக இருக்கலாம். எனினும் இவை திராவிட மொழிகளே. பல இன மொழிகள் கலந்து உறவாடுகின்றபோது ஒரு இனத்திலிருந்து இன்னொரு இனம் பலவற்றைக் கடனாகப் பெறலாம். ஆனாலும் அவை வெவ்வேறு இனங்களாகவே எண்ணப்படும்.’ எனவும் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘ஆங்கில மொழியில் காணப்படும் லத்தீன் மொழிச் சொற்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் அதிகமான சமஸ்கிருதச் சொற்கள் திராவிட

மொழிகளில் காணப்படுவதில்லை. எவ்வாறு ஆங்கிலத்திற்கும் லத்தீனுக்குமிடையில் இனவொற்றுமை கற்பிப்பதிலையோ அதே போன்றே சமஸ்கிருத மொழிக்கும் திராவிட மொழிகளுக்குமிடையே இனவொற்றுமை கற்பிப்பது தவறு' எனத் தமது 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார், கால்டுவெல்.

2.4 தமிழ் - தெலுங்கு – மலையாளம் - கன்னடம்

திராவிட மொழிகள் இருபத்து மூன்றுக்கும் அதிகமானவை என மொழியியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். திராவிட மொழி இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், இலக்கணங்கள் முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது திராவிட மொழிகளுள் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளே சிறந்து விளங்குகின்றன

தமிழ்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இலக்கண, இலக்கிய வளத்தைக் கொண்ட மொழி தமிழ். இம்மொழி தென்னாசிய நாடுகளான இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலும் தென்கழக்காசிய நாடுகளான பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, பிஜி ஆகிய நாடுகளிலும் ஆபிரிக்க, அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பேசப்படுகின்றவொரு மொழியாக விளங்குகிறது.

திராவிட மொழிகளுள் பழைமையான இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் கொண்ட மொழியாக தமிழ் விளங்குகிறது. தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் முதலான மொழிகளின் இலக்கியங்களுக்கு காலத்தால் முந்தியது. கி.மு 3ம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ் தனக்கெனத் தனியானதொரு இலக்கியப் பரம்பரியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. கிரேக்கம், லத்தீன், சீனம் போன்ற மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது.

தெலுங்கு

திராவிட மொழிகளுள் தெலுங்கு மொழிக்கு என்றுமே தனிச்சிறப்புண்டு. இந்தியாவில் ஹிந்தி மொழிக்கு அடுத்தபடியாகப் பேசப்படும் மொழியாக இம்மொழி விளங்குகிறது. இதனை ஆந்திர மொழி எனவும் அழைப்பர். பழம்பெரும் இலக்கியங்களிலும் (இராமாயணம், மஹாபாரதம்) கல்வெட்டுக்களிலும் (அசோகன்) நினைவுச்சின்னங்களிலும் (மௌரியப் பேரரசு) தெலுங்குமொழி பேசும் மக்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சிறப்பினைக்கொண்ட மொழியின் முதல் எழுத்துருவத்தை கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் காணமுடிகிறது. கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பல்வேறு தளங்களிலும் தெலுங்குமொழிப் பாவனைக்கான சாயல் காணப்பட்டாலும் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலே கல்வெட்டுக்களில் முழுமையான பாவனை இடம்பெறுகிறது. இக்காலக் கல்வெட்டுக்களில்தான் தெலுங்கு மொழியின் வாக்கியச் சாயலைக் காணமுடிகிறது. தெலுங்கு மொழியின் வரலாற்றை மூன்று காலகட்டங்களாக வரலாற்றாசிரியர்கள் பகுத்து நோக்கியுள்ளனர். அவையாவன:

1. பழைய காலம் (< - கி.பி. 1000 வரை)
2. இடைக்காலம் (கி.பி 1000 – கி.பி 1800வரை)
3. தற்காலம் (கி.பி. 1800 பின்னர்)

மலையாளம்

இந்தியாவில் கேரள மாநிலத்தில் பிரதானமாகப் பேசப்படும் மொழியாக மலையாளம் விளங்குகிறது. இது தமிழோடு மிக நெருங்கிய உறவினைக் கொண்டது. சிறந்த இலக்கியப் பரப்பையும் இலக்கணப் பாரம்பரியத்தையும் உடையது.

இம்மொழி கி.பி. ஒன்பது அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டில்தான் தனியொரு மொழியாக வளர்ச்சி கண்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனினும்

அதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தனிமொழியொன்றிற்கான கூறுகளை அது பெறத் தொடங்கியிருந்தது. தமிழ் மொழியின் கிளைமொழியாக இருந்து பின்னர் பல மாற்றங்களோடு தனிமொழியாக விளர்ச்சி கண்டதாக மொழியியலாளர்கள் குறிப்பிடுவர். கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் ஏராளமான கலவெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும் மலையாள மொழியில் தோற்றம் பெற்றன. மலையாள மொழியின் இலக்கியங்களில் தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிகளின் செல்வாக்கினைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மலையாள மொழியில் தோன்றிய முதல் இலக்கியம் கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ராமசரிதம். பின்னர் பல சம்பு இலக்கியங்கள்(உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்) தோற்றம் பெற்றன. பதினான்காம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தோற்றம்பெற்ற கண்ணேசன் பாட்டுக்களும் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியங்களாக விளங்கின. கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மிக முக்கியமான நூல் கிருஷ்ண கதையாகும். மலையாள மொழி வரலாற்றில் இந்நூல் ஒரு திருப்புமுனையாக கருதப்படுகிறது. இந்நூல் சமஸ்கிருதச் செல்வாக்கு இருந்த காலத்தில் தோன்றியபோதிலும் தனித்தன்மைகொண்டு மலையாள மொழியின் வளத்தைப் பறைசாற்றி எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் காணப்படுகிறது என பி.கே.பரமேஸ்வர நாயர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றைய மலையாள மொழியின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் எழுத்தச்சனின் வருகையோடு மலையாள மொழி வாழ்வும் வளமும் பெறுகிறது. இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற நூல்களைத் தழுவி எழுத்தச்சன் ஆக்கிய இலக்கியங்கள் மலையாள மொழியின் சிறந்த இலக்கியங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மலையாளமொழி இவரது எண்ணத்திலும் கைவண்ணத்திலும் ஒரு புதிய வேகத்தையும் வளர்ச்சியையும் கண்டது.

கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கதகளி இலக்கியங்களும் துள்ளல் இலக்கியங்களும் மலையாள மொழியில் தோன்றின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியரின் வருகையால் மலையாள இலக்கியம் மேலும் சிறப்புற்று வளர்ந்தது. இன்று பல

இலக்கியவாதிகளையும் பெற்றெடுத்த பெருமையோடு அம்மொழி வளம்பெற்று விளங்குகிறது.

கன்னடம்

இந்தியாவில் கர்நாடக மாநிலத்தில் பிரதானமாகப் பேசப்படும் மொழியாக இது விளங்குகிறது. பழையமையான இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் கொண்ட இம்மொழி ஆயிரக்கணக்கான கல்வெட்டுக்களையும் கொண்ட பெருமையுடையது. கர்நாடகத்தில் மாத்திரமன்றி தமிழ்நாட்டில் சில பகுதிகளிலும் ஆந்திராவில் சில பகுதிகளிலும் இம்மொழி வழக்கிலுள்ளது.

இம்மொழியின் முதல்கல்வெட்டு கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குரியது. எனினும் இம்மொழியின் வரலாறு கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்கு முந்தியது எனப் பலரும் குறிப்பிடுவர். சங்க இலக்கியங்களில் கர்நாடகா எருமைநாடு என அழைக்கப்படுவதாகக் கருதுவர் பலர். கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் தொடர்ச்சியாகப் பல கல்வெட்டுக்கள் காணக்கிடக்கின்றன. அவற்றில் கவிதைகளும் உள்ளன. ஆகையால் அவற்றுக்கு முன்னரேயே ஒரு பண்பட்ட மொழியாக கன்னடம் வளர்ந்துள்ளதாகக் கருதலாம். கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கவிராஜ மார்க்கம் எனும் நூலே இம்மொழியின் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது. கடந்த பதினைந்து நூற்றாண்டுகளாக வளர்ந்துவரும் கன்னட இலக்கியம் இன்று ஒரு பண்பட்ட இலக்கியமாகக் காணப்படுகிறது. மொழிவரலாற்றில் பலவேறு மாற்றங்களைக் கண்ட கன்னடம் நான்கு காலப்பகுதிகளாகப் பகுத்து நோக்கப்படுகிறது. அவையாவன:

1. பூர்வ கன்னடம் (கி.பி. 800 களுக்கு முன்)
2. பழங் கன்னடம் (கி.பி.800-கி.பி.1150)
3. இடைக்காலக் கன்னடம் (கி.பி.1150-கி.பி.1800)
4. தற்காலம் (கி.பி.1800களுக்குப் பின்)

2.5 தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இலக்கண, இலக்கிய வளத்தைக் கொண்ட தமிழ்மொழி ஒரு திராவிட மொழி என்பதில் எவ்வித வாதப்பிரதிவாதங்களும் இல்லை. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட கால்டுவெல் முதல் நவீன மொழியியலாளர்கள் வரை தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி என்பதில் உடன்படுகின்றனர். ஆனால், திராவிட என்ற சொல்லினடியாகத்தான் தமிழ் என்ற சொல் தோன்றியதா? என்பதில் பலரும் உடன்பாடு காணவில்லை. அதேபோன்று சிலர் தமிழ் என்ற சொல்லினடியாகத்தான் ‘திராவிட’ என்ற சொல் தோன்றியிருக்கலாம் எனவும் கருதுகின்றனர். எனினும், ‘திராவிட’ என்ற சொல் வடமொழிச் சொல் என்பதில் பலரும் உடன்பட்டுள்ளனர். மேலதிகத் தகவல்களை டாக்டர் ச.அகத்தியலிங்கம் எழுதிய ‘திராவிட மொழிகள்’, தெ.பொ.மீ எழுதிய ‘தமிழ் மொழி வரலாறு’ ஆகிய நூல்களிற் காண்க.

உசாத்துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., திராவிட மொழிகள், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், நவம்பர் 1995.

சக்திவேல் சு., தமிழ் மொழிவரலாறு, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1984.

தெ.பொ.மீ. களஞ்சியம் (1), தமிழ் மொழி வரலாறு, சென்னை: காவ்யா, 27 ஆகஸ்டு 2005.

Caldwell, R., A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages (reprinted), Madras University: Madras, 1956.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. ‘மொழிக்குடும்பம்’ என்ற தொடரின் மூலம் நீர் விளங்கிக் கொள்வது யாது? திராவிட மொழிக்குடும்பம் குறித்துக் கருத்துரைக்குக.
2. ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ என்ற நூலினை ஆதாரமாகக் கொண்டு, கால்டுவெலின் திராவிட மொழிக்குடும்பம் குறித்த ஆய்வினை விளக்குக.
3. ‘தமிழ் ஒரு திராவிடமொழி’, இக்கூற்றினை ஏற்றுக் கொள்கிறீரா? தெளிவுபடுத்துக.

அலகு 3 : தமிழ்மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சமகாலநிலை

3.1 தமிழ் ஒரு தொல்சீர் மொழி

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இலக்கண, இலக்கிய வளத்தைக் கொண்டவொரு மொழியாகத் தமிழ்மொழி நிறுவப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கான அடிப்படைகளாகக் காணப்படும் சான்றுகளைக் கொண்டு தமிழ் மொழி ஒரு தொல்சீர் மொழி எனத் தெளிந்து கொள்ளலாம். தமிழிற் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்கள், தமிழ்ச் சான்றோர் இயற்றிய இலக்கண நூல்கள், உரையாசிரியர்களின் உரைகள், வெளிநாட்டார் எழுதிய இலக்கணங்கள், அகராதிகள், கல்வெட்டுக்கள், பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள், பிறமொழியாளர்களின் குறிப்புரைகள், கிளைமொழிகள், ஒப்பியல் முறை போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது தமிழ் ஒரு தொல்சீர் மொழி என்பதை நிறுவலாம். மேலதிகத் தகவல்களை தெ.பொ.மீ எழுதிய 'தமிழ் மொழி வரலாறு' எனும் நூலிற் காண்க.

3.2 தமிழ் ஒரு நவீன மொழி

தமிழ் ஒரு தொல்சீர் மொழியாகத் திகழுவதைப்போலவே செயற்பாட்டுத்தளத்தில் ஒரு நவீன மொழியாகவும் திகழ்கிறது. ஒரு மொழி நல்ல பல பெறுமானங்களை உள்வாங்கிச் செழுமையடைய அதன் நெகிழ்ச்சித்தன்மை உதவுகிறது. உலக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க காலகட்டங்களில் வழக்கிலிருந்த, ஆனால் காலமாற்றங்களுக்கு இணங்காத, நெகிழ்ச்சியற்ற, இறுக்கமான தன்மைகளைக் கொண்டிருந்த லத்தீன், கிரீக், ஹீப்றா, சமஸ்கிருதம், பாளி போன்ற புராதன மொழிகள் வழக்கிற்றுப் போயின. எனினும் அம்மொழிகள் வாயிலாக மனித இனத்திற்குக் கிடைத்த நல்ல பல பெறுமானங்களையும் விழுமியங்களையும் நெகிழ்ச்சித் தன்மைகொண்ட வேறு பல மொழிகள் உள்வாங்கிக்கொண்டன. நெகிழ்ச்சித் தன்மைகொண்ட திராவிடச் செம்மொழியான தமிழ் மொழி, ஆரியச் செம்மொழியான சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து பல பெறுமானங்களை உள்வாங்கிச் செழுமையடைந்துள்ளது.

இன்று உலகளாவிய செல்வாக்கைப் பெற்று விளங்கும் ஆங்கிலமொழி லத்தீன், கிரீக், ஹீப்றா ஆகிய மொழிகளிலிருந்து பல பெறுமானங்களைச் சுவீகரித்துக் கொண்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட நெகிழ்ச்சித் தன்மையற்ற மொழிகள் வழக்கிறந்துபோக நெகிழ்ச்சித்தன்மையுள்ள மொழிகள் பெருவழக்குப்பெற்றுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது. அவ்வகையில் தமிழ் மொழியும் குறிப்பிடத்தக்க மொழியாக விளங்குகிறது. இந்த அடிப்படையில் நின்று நோக்குகிறபோது தமிழ் ஒரு நவீன மொழியாகத் திகழ்வதையும் அவதானிக்கலாம்.

கி.பி.முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை இடம்பெறாத சமூகமாற்றம் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கீழைத்தேசங்களில் அறிமுகமான கைத்தொழிற்புரட்சியின் விளைவுகள், தமிழரிடையேயும் பாரிய சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்தது. இவ்வம்சம் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும் பெருஞ்செல்வாக்குப் செலுத்தத்தொடங்கியது. இச்செல்வாக்கிற்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் தமிழ்மொழியானது தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்மொழியானது காலத்தை மட்டும் கருத்திற் கொள்ளாமல் காலத்துக்குரிய குணம்சங்களையும் கருத்திற் கொண்டது. ஆகையால் பல்வேறு படிநிலைகளில் பேசப்பட்ட நவீனத்துவம் குறித்த பிரக்ஞையோடு, அதனை எவ்வித இடர்பாடுமின்றிப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாகவும் தமிழ்மொழி நெகிழ்ச்சிபெற்றது. அவ்வகையில் தமிழ்மொழியை ஒரு நவீனமொழியாகவும் இனங்காணலாம். (மேலதிகத் தகவல்களை எம்.ஏ. நு.:மான் தொகுத்த 'தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பிற் காண்க.)

3.3 தமிழ் ஒரு பல்தேசிய மொழி

இன்றைய சமூகம் ஒரு உலகு தழுவிய பண்பாட்டின கீழ் இணைந்து வருகிறது. அத்தகைய புதிய பண்பாட்டைக் கட்டித்தழுவி வரவேற்கும் மனோநிலை உலகில் பல்வேறு மொழிகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்தகைய மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்று.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம்வரை இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நான்கு நாடுகளிலும்தான் தமிழர்கள் பெருவாரியாக வாழ்ந்தார்கள். தமிழ் மொழியும் வழக்கிலிருந்தது. ஆனால், இன்று தமிழர்களால் பெயர்களைக்கூடச் சரியாக உச்சரிக்கமுடியாத நாடுகளிலும் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். தமிழ் மொழியும் வழங்கி வருகிறது. அதனால் தமிழும் தனது எல்லைகளை விரித்துள்ளது. தமிழர்களின் உலகு தழுவிய பண்பாட்டினால் தமிழும் புதிய பாய்ச்சல்களை எதிர்கொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. இவ்வடிப்படைகளில் நின்று நோக்குகிறபோது தமிழ் ஒரு பல்தேசிய மொழியாக மாறியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

தமிழர்களினதும் தமிழ் மொழியினதும் திடீர் உலகப் பரவலுக்கு முக்கியமாக இரு காரணிகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று, 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சியின் காரணமாக, தமிழர்கள் வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளை நோக்கி தொழில் நிமித்தம் நகர்ந்தமை. இது இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிற்கான ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நகர்ச்சியாகவே இருந்தது. மற்றொன்று, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தங்களில் குறிப்பாக 1983 இன் பின் வெடித்த ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவால் ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் இலட்சக்கணக்கிலான தமிழர்கள் மேலைத்தேசங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். அவை ஐரோப்பிய, ஆஸ்ட்ரேலிய, வட அமெரிக்க, தென் அமெரிக்க நாடுகளை நோக்கிய புலம்பெயர்ச்சியாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் காரணமாக தமது தாயகத்தை விட்டு புலம்பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு பெரும் எண்ணிக்கையான ஈழத் தமிழர்கள் ஆளானார்கள். ஆரம்பத்தில், இவர்களது புலம்பெயர்ச்சி ஆடம்பர வசதி வாய்ப்புக்களை வேண்டியதாக இருக்கவில்லை. ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் நெருக்குவாரத்தால் புலம் பெயருமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்கள். பெரும்பாலும் தமிழைத் தவிர வேற்று மொழிகளை அறிந்திராதவர்கள். ஆங்கில மொழி கூட பரிச்சயமற்ற சாதாரண மனிதர்கள் இவர்கள். தாம் தஞ்சம் புகுந்த நாடுகளின்

மொழிகளைக் கூடச் சரியாக அறிந்திராதவர்கள். ஆகையால், ஆரம்பத்தில் தாம் புலம்பெயர்ந்துசென்று குடியேறிய நாடுகளின் சமூக, பண்பாட்டம்சங்களைப் பேணவேண்டியமை தவிர்க்க முடியாததாகியது. அதன் பின்விளைவும் காலவோட்டத்தில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வும் புலம்பெயர்நாடுகளில் தமிழர்தம் மொழி, பண்பாட்டம்சங்களைப் பேண வேண்டிய சூழலைத் தோற்றுவித்திருந்தன. இச்சூழல் பின்னாட்களில் தமிழர்களைப் புலம்பெயர்நாடுகளில் தனித்துவமிக்க சமூகக் குழுமமாக மாற்றியமைத்தது. தமிழ் கூறு நல்லுலகின் பல்தேசிய உருவாக்கம் இப்பின்னணியிலேயே தோற்றம் பெறுகிறது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழர்களது வாழ்வியல் குறித்து எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி உட்படப் பலரும் தமது கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். பல்பண்பாட்டுச் சூழலில் தமிழரின் சமூக, பண்பாட்டுப் பேணுகை, சமூக ஒருங்கிணைவு, சமூக இயைபு, பல்தேசிய உருவாக்கம், தமிழர் பண்பாட்டுச் சிதைவு முதலான பல்வேறு விடயங்கள் குறித்த பார்வையும் பல படைப்பாளிகளால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

1966இல் தனிநாயகம் அடிகளின் தலைமையில் மலேசியாவில் நடைபெற்ற முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு முதல் தஞ்சையில் நடைபெற்ற எட்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு வரை தமிழியல் ஆய்வுகள் பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இவற்றில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த தமிழர்களும் தமிழரல்லாத தமிழியல் ஆய்வுகளில் ஆர்வமுள்ள ஆய்வாளர்களும் பங்குபற்றியுள்ளனர். கமில் சுவலபில், பிரான்ஸ்வா க்ரோ, ஆஸ்கோ பார்ப்போலா, ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட், அலெக்ஸாண்டர் எம்.துப்யான்ஸ்கி போன்றோர் இத் தமிழரல்லாதோருக்கு உதாரணமான சிலராவர்.

இதேபோல புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் பல்வேறு ஐரோப்பிய நகரங்களில் ஏற்பாடு செய்து வெற்றிகரமாக நடாத்திவரும் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளும் தமிழ் இலக்கியச் சந்திப்புகளும் தமிழ் ஆவணக் காப்பு முயற்சிகள் குறித்த விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கன.

பிறமொழிகளினதும் பண்பாடுகளினதும் தாக்கத்தால் பல புதிய சொற்கள் புலம்பெயர் தமிழில் வந்து கலந்துள்ளன. அவை தமிழில் ஒலிபெயர்ப்புக்களாக வழங்கி வருகின்றன. புதிய கலைச்சொல்லாக்கங்கள் நிகழ்கின்றன. அவற்றுள் ஆங்கிலச் சொற்களின் செல்வாக்கே அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றிற்கும் மேலாக, ‘புலம்பெயர் இலக்கியம்’ அல்லது ‘புகலிட இலக்கியம்’ எனும் புதிய இலக்கிய முயற்சி தமிழில் அறிமுகமாகியுள்ளது. புலம்பெயர் தமிழர்களின் இலக்கியங்கள் புகலிடத்தின் புதிய சூழல்தரும் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. மேலும் வேறுபட்ட மொழி, பண்பாடு, அரசியல், வாழ்வியல் தன்மைகளுள் அகப்பட்டுக்கொண்டு முகமிழந்து நிற்கும் அவர்களது தவிப்பை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

சமகால ஈழத்துச் சூழலில் வெளிவராத அளவுக்கு, புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து தமது வெளியீடுகளைக் கொண்டுவரும் படைப்பாளிகள் தோற்றம்பெற்றுள்ளனர்., புகலிட வாழ்வின் விசாலமான அனுபவமும் தேடலும் விரிவுபட்டு, புலம்பெயர் இலக்கியம் வளம்பெறும் சூழல் தோன்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பனிமலர், மௌனம், ஊதா, தூண்டில், உயிர்ப்பு, சுவடுகள், ஓசை, சமர், மனிதம், அ ஆ இ, காலம், தேடல், பொதிகை, நான்காவது பரிமாணம், மரபு, அக்கினிக் குஞ்சு, சஞ்சீவி, நமது குரல், புதுமை, சிந்தனை எனப் புகலிடச் சஞ்சிகைகளின் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்கிறது. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை இன்று வெளிவராமல் நின்றுவிட்டன. எனினும் எக்ஸில், உயிர் நிழல் போன்று புதிது புதிதாகவும் சஞ்சிகைகள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இவை பிரான்ஸ், நோர்வே, சுவீட்சர்லாண்ட், ஆஸ்ட்ரேலியா, டென்மார்க், கெனடா, பிரிட்டன், நெதர்லாண்ட் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்தன; வெளிவருகின்றன. இவற்றினூடாக உலக மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து பிற மொழிகளுக்கும் இலக்கியப் பரிவர்த்தனை நிகழ்கிறது. இவற்றினூடாக தமிழிலக்கியப் பரப்பின் எல்லைகள் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன.

இவை தமிழ் ஒரு பல்தேசிய மொழியாக மாற்றம் பெற்று விட்டது என்பதையே உணர்த்துகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் திரைப்பட, விவரணத் திரைப்பட, குருந்திரைப்பட முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம் போன்றன நாடக முயற்சிகளில் வெற்றிகரமாக ஈடுபடுகின்றன. இசை, நடன, நாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அங்கு இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும் அறிவியற் தமிழும் விரவிப் பரவுகின்றன. இவற்றினூடாக தமிழருடன் தமிழரல்லாதோரும் தமிழ்க் கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபாடு காட்டியுழைக்கும் வழியேற்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களும் தமிழியலில் கூடிய கவனஞ் செலுத்திவருகின்றன. சில நாடுகளில் தமிழ்மொழி மூலம் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் கூட உள்ளன. தமிழ் நூல்கள் சந்தைகளில் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. லண்டனில் வாழும் இ.பத்மநாப ஐயர் ஆண்டுக்கொருமுறை உலகம் முழுவதிலுமுள்ள தமிழர்களது படைப்புக்களை உள்ளடக்கிய ‘இலக்கியப் பெட்டகம்’ ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறார்.

உலகத் தமிழ் தொலைக்காட்சி ஒன்றை நிறுவுவதற்கு சிலர் முயற்சிக்கின்றனர். பல நாடுகளில் தமிழில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பீ.பீ.சீ, வெரீற்றாஸ், மலேசிய வானொலி, சிங்கப்பூர் வானொலி, ஆகாஷ்வாணி, இலங்கை வானொலி, பீபா றேடியோ, வத்திக்கான தமிழ் ஒளிபரப்பு, பாகிஸ்தான் வானொலி என்பன மூலம் ஏகப்பட்ட நாடுகளிலிருந்து தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவுகிறது.

இன்று தமிழ் நிர்வாக மொழியாகவும் அறிவியல் மொழியாகவும் ஒப்பீட்டுக் கற்கை மொழியாகவும் போதனா மொழியாகவும் உத்தியோகபூர்வ மொழியாகவும் பல நாடுகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வசிக்கும் தமிழர்கள் தமது புதிய தலைமுறையினர் தமது தனித்துவத்தை இழக்காது

வாழ வேண்டும் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர். இவர்கள் தமிழில் முன்பள்ளிகள் பலவற்றை ஆரம்பித்துள்ளனர். தமிழ் நூல்களைப் பெற வாய்ப்பான நூலகங்களும் அங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நவீன தொடர்புசாதனங்களினூடாக தமிழில் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது. இணையம், மின்னஞ்சல், குறுந்தகவல், சமூக வலைத்தள வசதிகளை தமிழ் மொழியூடாகப் பயன்படுத்த முடிகிறது. கணனி முறை அச்சக் கோப்பு முறையில் தமிழில் விதம் விதமான எழுத்து வடிவமைப்புக்களைச் செய்ய முடிகிறது.

மொழியியல் ஆய்வுகள், கலைச் சொல்லாக்கம், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் முதலானவை குறித்த அக்கறை உலகெங்குமுள்ள தமிழர்களால் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது குறித்து பரந்தளவில் முன் முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தமிழ் இன்று தனது எல்லையை விசாலப்படுத்தி வருவதை மிக நுட்பமாக உணர்த்தி நிற்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்:

குழந்தைசாமி, வா.செ., அறிவியல் தமிழ், சென்னை: பாரதிப் பதிப்பகம், 1985.

நு.மான், எம்.ஏ., (ப), தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, ஜூன் 1993.

தெ.பொ.மீ. களஞ்சியம் (1), தமிழ் மொழி வரலாறு, சென்னை: காவ்யா, 27 ஆகஸ்டு 2005.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. நவீனத்துவம் என்றால் என்ன? தமிழ்மொழியின் நவீனத்துவம் குறித்துக் கருத்துரைக்க.
2. 'தமிழ் ஒரு பல்தேசிய மொழியாகும்' தக்க சான்றுகளுடன் விளக்குக.

அலகு 4 : தமிழ்மொழியின் வகைகள்

4.1 கிளைமொழி வேறுபாடுகள்

மனித சமுதாயம் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யப் பயன்படுத்தும் கருவிகளுள் மிகச் சிறந்தது மொழியாகும். அது மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொண்டு ஒத்துழைத்து வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதது. மேலும், அது பேசுவோரது உள்ளத்தில் எழும் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்த உதவுவதோடு மனித சமுதாயத்தின் சிந்தனை விருத்தியையும், திறனையும் வளர்க்கவும் பயன்படுகிறது. ஆகவே, நாகரீக வளர்ச்சியில் மொழி ஓர் உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றது. அவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெறும் மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்று. அது ஓர் இரட்டை வழக்கு மொழியாகும். அது பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என இரு வேறுபட்ட மொழி வகைகளாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

வரலாற்று ரீதியாக வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு வகையான தமிழ்மொழி வழக்கை மக்கள் பயன்படுத்தி வந்தது போலவே, வெவ்வேறு இடங்களில் வாழ்ந்துவரும் மக்களும் வெவ்வேறு வகையான தமிழைப் பேசி வருவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் பேசுகின்ற மொழியும் மட்டக்களப்பு தமிழர்கள் பேசுகின்ற மொழியும் வேறுபடுவதனைக் குறிப்பிடலாம். 'என்னால் முடியாது' என்ற எழுத்து வழக்குத் தமிழை யாழ்ப்பாணத்தார் 'எனக்கேலாது' எனவும், மட்டக்களப்பார் 'எனக்கொண்ணா' எனவும் வழங்குகின்றனர்.

இதேபோன்று, வெவ்வேறு சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்களும் தமது சமய, கலாசார வேறுபாடுகளுக்கேற்ப வெவ்வேறு மொழி வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவதையும் பல்வேறு தொழிற்துறைகளில் ஈடுபடுபவர்கள் தத்தம் தொழிற்துறைகளுக்கேற்ப வெவ்வேறு மொழி வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவதையும் அவதானிக்கலாம். ஆண்கள் - பெண்கள், கல்வியறிவுடையோர் - கல்வியறிவற்றோர் வெவ்வேறு மொழிவழக்கில்

பேசுவதையும் மேலும் கல்வியறிவுடையோர் பேசுவதற்கொரு வழக்கையும் எழுதுவதற்கொரு வழக்கையும் பயன்படுத்துவதையும் காணலாம்.

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம், சமூகத்திற்குச் சமூகம், தொழிலுக்குத் தொழில், ஆளுக்கு ஆள் வேறுபட்டு வழங்குகின்ற மொழி வழக்குகளை 'மொழி வகைகள்' எனலாம்.

தமிழ் பல்வேறு கிளைமொழிகளைக் கொண்டவொரு மொழியாகும். தமிழின் பிரதான கிளைமொழி வகைகளை தக்க உதாரணங்களோடு விரிவாக விளங்கிக் கொள்ளும்போது இதனைத் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

மொழி ஒலிகளை அடையாளமாக வைத்துக் கொண்டு கருத்துக்களை உணர்வது. ஒலிகளும், அவற்றுக்கான கருத்துக்களும் உலகினுக்குப் பொதுவானவை. ஒலிகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் தொடர்பினை ஏற்படுத்துகின்ற அடையாளங்கள் எண்ணிலடங்காதவை. அவை மொழிக்கு மொழி வேறுபடுவன. உலகில் சுமார் மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பல்வகை மொழிகள் வழக்கிலுள்ளன. பறவைகள், விலங்குகள் முதலியன ஆபத்து, அழைப்பு போன்றவற்றைத் தெரிவிக்க ஒலிகளை எழுப்புகின்றனவாயினும் அவை தம் கருத்துக்களைத் தெளிவாகத் தெரிவப்பதில்லை. மனிதன் மட்டுமே தன்னுணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் மற்றவர்க்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கக் கூடியவனாக இருக்கின்றான். இதன்மூலம் மனிதர்களிடையே தொடர்புகளேற்படுவதற்கு மொழியே பிரதானமாகிறது. பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் மொழி ஓர் ஊடகமாகத் திகழ்கிறது. காரணம் மொழியின் வாயிலாகவே சமுதாயத்தின் எல்லாவகையான தொடர்பாடல்களும் ஏதாவது ஒரு வகையில் நிகழ்ந்த வண்ணமிருக்கின்றன.

பேசப்படுகின்ற, பேசப்பயன்படுத்துகின்ற மொழியை நாம் பேச்சு மொழியெனலாம். பேச்சு மொழி இடத்துக்கிடம், சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடும். இவ்வாறு வேறுபடும் பேச்சு மொழி வகைகளே கிளை மொழிகள் எனப்படுகின்றன. ஒரு மொழி பரந்த பரப்பிற் பேசப்படும் பொழுது அதில் வேறுபாடுகள் காணப்படுதல் இயற்கையாகும். மக்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக வாழும்போது மலை, ஆறு, கடல் போன்ற

இயற்கையமைப்பால் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களிடையே அதிக தொடர்பின்றி வாழ வேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. இலங்கையும் இந்தியாவும் கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவ்விரண்டு இடங்களிலும் பேசும் தமிழ் மொழியில் வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

கிளை மொழியை வழங்கும் இடம் பற்றி பிரதேசக் கிளைமொழி (Regional Dialect) என்றும் பேசுகின்ற மக்களின் சமூக நிலை பற்றிச் சமூகக் கிளைமொழி (Social Dialect) என்றும் கூறுவர். பேச்சு மொழியை வரி வடிவத்தில் அளிக்கும் போது அதனைப் பார்வைக் கிளைமொழி (Eye Dialect) என்றும் கூறுவர். ஒரே மொழி பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம், சாதிக்குச் சாதி, தொழிலுக்குத் தொழில் வேறுபட்டாலும் கூட அவற்றிடையே ஒரு பொதுத் தன்மையைக் காணலாம். எழுத்து மொழியுடன் பெரும்பாலும் ஒத்துச் செல்லும் பேச்சு வழக்கினைப் பொதுப் பேச்சு மொழி (Standard Spoken Language) அல்லது பொதுக் கிளைமொழி (Standard Dialect) என்பர்.

மேலே குறிப்பிட்ட அடிப்படைகளைக் கொண்டு பேச்சுமொழியினைப் பிரதேசக் கிளைமொழி, சமூகக் கிளைமொழி, பொதுக் கிளைமொழி எனப் பிரதானமாக மூன்று வகையாக நோக்கலாம்.

4.22 பிரதேசக் கிளைமொழிகள்

இடத்திற்கு இடம் அல்லது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டு வழங்குகின்ற பேச்சுமொழியையே பிரதேசக் கிளைமொழி என்பர். டாக்டர் சு. சக்திவேல் போன்றோர் இதனை வட்டாரக் கிளைமொழி என்கின்றனர். இவ்வாறு பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மக்களுடைய பேச்சுவழக்கு வேறுபட்டமைவதற்கு அவர்களிடையே நெருங்கிய வெளித்தொடர்பின்மையும் புவியியல்ரீதியாக வித்தியாசமான வாழ்விடங்களுமே காரணிகளாகும்.

அதனடிப்படையில் இந்தியத் தமிழினை,

1. வடக்குக் கிளைமொழி -சென்னை, செங்கல்பட்டு, ஆர்க்காடு மாவட்டங்கள்
2. மத்திய கிளைமொழி -திருச்சி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்கள்
3. மேற்குக் கிளைமொழி -கோயம்புத்தூர், சேலம், நீலகிரி, திண்டுக்கல், ஈரோடு மாவட்டங்கள்
4. தெற்குக் கிளைமொழி -திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் என வகுத்து நோக்கலாம்.

இலங்கைத் தமிழினை,

1. வடக்குக் கிளைமொழி -யாழ்., வன்னிப் பிரதேசங்கள்
2. வடகிழக்குக் கிளைமொழி -திருகோணமலை மாவட்டம்
3. கிழக்குக் கிளைமொழி -மட்டு.,அம்பாறை மாவட்டங்கள்
4. மத்திய கிளைமொழி -மலையகப் பிரதேசங்கள்
5. தெற்குக் கிளைமொழி -மேற் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்கள் என வகுத்து நோக்கலாம்.

இலங்கையை இந்தியாவுடன் ஒப்பிடும்போது, அது சிறிய பரப்பினைக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டாலும், இங்கும் தமிழகத்தைப்போல தமிழ்மொழியானது இடத்துக்கிடம் வேறுபடுவதை நிறையவே அவதானிக்கலாம்.

யாழ். வன்னிப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒருவகையாகவும், திருமலைப் பிரதேச மக்கள் இன்னொரு வகையாகவும், மட்டு. அம்பாறை மக்கள் பிறிதொரு வகையாகவும், மலையக மக்கள் மற்றொரு வகையாகவும், நாட்டின் ஏனைய பாகத்தினர் மேலுமொரு வகையாகவும் பேசுவதை நாடளாவிய ரீதியில் அவதானிக்கலாம்.

ஒரு மொழியை எல்லோருமே ஒரே விதமாகப் பேசுவதில்லை. எவ்வாறு ஒரு மொழியை எல்லோரும் ஒரே மாதிரி எழுதாமல்

வித்தியாசமாகக் சுழித்து, வளைத்து எழுதுகிறார்களோ, அதேபோன்றே வித்தியாசமாகப் பேசுகின்றனர். இவ்வாறு பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வித்தியாசமாகப் பேசுவதை பிரதேசக் கிளைமொழி எனலாம்.

4.3 சமூகக் கிளைமொழிகள்

ஒரு மொழியானது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடுவதைப்போலவே சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு சமூகமும் தமது சமய, பண்பாட்டுத் தனித்தன்மைகளைப் பேண முற்படும்போது மொழியில் இம்மாற்றம் தோன்றுகிறது. இந்துக்கள் பேசுவதைப்போல இஸ்லாமியர் பேசுவதில்லை. இந்துக்களிலும் பிராமணரின் பேச்சுவழக்கு, பிற சமூகத்தவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றது. இவ்வாறான வேறுபாடுகளைச் சமூகரீதியாக நோக்கும்போது அவற்றைச் சமூகக் கிளைமொழிகள் என்கின்றனர். சமூகக்கிளைமொழிகளில் ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் சமய, பண்பாட்டு, சடங்குகள் சார்ந்த சொற்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றுக்காணப்படுகின்றன. அதனையொட்டிப் பேச்சுமொழி அமையும்போது அவ்வச் சமூகத்திற்குரிய சிறப்புச் சொற்களை அடையாளம் காணலாம்.

பிரதான சமூகக் கிளைமொழிகளாகப் பிராமணர் தமிழையும் இஸ்லாமியர் தமிழையும் குறிப்பிடலாம். இவை தவிர, ஹரிஜனர் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்) தமிழ், மலையகத் தமிழ் போன்ற சமூகக்கிளைமொழிகளும் காணப்படுகின்றன.

வெவ்வேறு தொழிற்றுறைகளில் பணிபுரிகின்ற மக்கள் பேசுகின்ற தொழிற்றுறைப் பேச்சுவழக்கும் சமூகக் கிளைமொழிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படக் கூடியதே. தொழிற்றுறைகளைப் பொறுத்தளவில் மீனவர் சமூகம், விவசாய சமூகம் போன்ற சமூகத்தினர் தமக்கெனத் தனித்துவமான பேச்சுவழக்கையும் பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

4.4 பொதுக்கிளைமொழி

இடத்திற்கு இடம், சமூகத்திற்குச் சமூகம் மொழி வழக்குகள் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும், பிரதேச, சமூக வேறுபாடுகளின்றி பேசுகின்ற

எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மொழிவழக்கும் உண்டு. அம்மொழி வழக்கைப் பொதுவாக மொழியியலாளர்கள் பொதுப் பேச்சுமொழி அல்லது பொதுக் கிளைமொழி அல்லது தராதர மொழி என்றழைப்பர். தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரை இத்தகையதொரு பொதுப் பேச்சுமொழி தமிழில் திட்டவட்டமாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது எனக் கூற முடியாது என்று சிலர் வாதிடுவர். ஆயினும் பிரசங்கங்கள், விரிவுரைகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றின்போது இப்பொதுப் பேச்சுமொழியை அநேகமானோர் பயன்படுத்த முயல்வதையும் பயன்படுத்துவதையும் நிதர்சனமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இப்பொதுப் பேச்சுமொழி வழக்கு ஏறத்தாழ எழுத்துத்தமிழ் அல்லது இலக்கியத்தமிழை அடியொட்டியதாகவே காணப்படும். அதனால், எழுத்துத்தமிழ் அல்லது இலக்கியத்தமிழே பிரதேச, சமூக வேறுபாடுகள் மிகவும் குறைந்தவொரு பொதுவான மொழிவழக்காகக் காணப்படுகின்றது என்பர் சிலர்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

சக்திவேல் சு., **தமிழ் மொழிவரலாறு**, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1984.

சீனிவாசவர்மா, கோ., **கிளைமொழியியல்**, அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம், 1986.

கருணாகரன், கி., **மொழி வளர்ச்சி**, சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.

கருணாகரன், கி., ஜெயா, வ., **மொழியியல்**, சென்னை: குமரன் பதிப்பகம், ஜூன் 1997.

நு.'மான், எம்.ஏ., (ப), **தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம்**, கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, ஜூன் 1993.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. மொழி என்றால் என்ன? பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி ஆகியன தொடர்பில் நீர் அறிந்தவற்றைத் தெளிவுபடுத்துக.

2. எழுத்துமொழிக்கும் பேச்சுமொழிக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை விபரித்து, அவ்வாறு வேறுபடுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்க.
3. 'தமிழ் பல்வேறு கிளைமொழிகளைக் கொண்டவொரு மொழியாகும்' இக்கூற்றினைத் தக்க உதாரணங்களுடன் தெளிவுபடுத்துக.
4. தமிழின் பிரதான கிளைமொழி வகைகள் பற்றி விரிவாக விளக்குக.
5. பிரதேசக் கிளைமொழி என்றால் என்ன? தமிழில் வழங்கும் பிரதேசக் கிளைமொழிகளுள் பிரதானமானவற்றைத் தொகுத்து வழங்குக.

அலகு 5 : நவீனத் தமிழ்

5.1 நவீனம் - நவீனத்துவம் - நவீனமயமாக்கம்

பழையன கழித்து புதியன புகுத்தும் முயற்சியால் விளையும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு அம்சங்கள் முதலானவற்றின் வளர்ச்சி நிலையைச் சுட்டி நிற்பதே நவீனத்தன்மை ஆகும். அதாவது, காலங்காலமாகப் பேணிவரும் பழைமையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுமையை நாடிநின்றல் அல்லது புதுமையை நோக்கிப் பயணித்தல் நவீனத்தன்மை என வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்நவீனத்தன்மை தொடர்பான வரையறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழில் நவீன இலக்கியங்களின் தோற்றத்தைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பியரின் எழுச்சியினால் விளைந்த முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்பின் தோற்றத்தோடுதான் நவீனத்துவம் தொடர்பான கருத்தியல்களும் தோற்றம் பெற்றன. இவை 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளில் கீழைத்தேய நாடுகளை - குறிப்பாக இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளைப் பாதித்தன. முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புத் தோன்றியபோது, பாரம்பரிய நிலப்பிரபுத்துவ நிறுவனங்களின் அமைப்பிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்ட வகையில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டம்சங்களில் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள், அறிவியல் எழுச்சி, தனிமனித சுதந்திரம், ஜனநாயக அரசியல், மக்களிடையே சமத்துவம், யாவருக்கும் (குறிப்பாக பெண்களுக்கு) சமவுரிமை, பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்கள், நவீன கலை இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம் முதலிய நவீனத்துவம் சார்ந்த அம்சங்களை உருவாக்கின.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இயல்பாகவோ, முழுமையாகவோ வளர்ச்சியடையாத முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு, ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்தின் விளைவாகத் திணிக்கப்பட்டது. அதனால், நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பின் நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி முறைகளும் பண்பாட்டம்சங்களும் நிலைபெற்றன. இதனால், நவீனத்துவம் சார்ந்த பல பிரச்சினைகளும் எஞ்சியிருந்தன. இவற்றால் விளைந்த சமநிலையற்ற

தன்மையையும் முரண்பாடுகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டே தமிழில் நவீன இலக்கியங்களின் தோற்றம் நிகழ்கிறது.

5.2 தமிழ்மொழி வரலாறு

ஒவ்வொரு மொழியும் தனக்கெனத் தனித்துவமான வரலாற்றை உடையது. அவ்வகையில் தனித்துவமான மிக நீண்ட வரலாற்றையுடைய பல மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் கிரேக்கம், லத்தீன், அறபு, உருது, பாரசீக மொழிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவ்வாறான மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்று. தமிழ் மொழி பன்னெடுங்காலமாக வளர்சியடைந்து செழுமையுற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு தமிழ் மொழியின் இலக்கண - இலக்கிய வளம் சான்றாகிறது. அவ்வடிப்படையினின்று, தமிழ்மொழியின் வரலாற்றையும் அதனை அறிந்து கொள்ள உதவும் சான்றுகளையும் நோக்குவது இங்கு சிறப்பானதாகும்.

‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு’, ‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்’ முதலியன மொழியின் தோற்றம் பற்றிய கூற்றுக்களாகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த தமிழ்’ என மொழிப்பெருமைவாதிகள் மொழிப் பழைமைவாதம் பேசினாலும் தமிழ்மொழியின் பழைமையை உணர்த்த தர்க்கரீதியான, அறிவியல்சார்ந்த சான்றுகளைக் கூறவேண்டியிருக்கிறது.

தமிழ்மொழி அதன் வரலாற்றுப் பெருமையால் இன்று செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அதற்காகப் பலரும் பல வழிகளிலும் ஆய்வுகளைச் செய்து பணியாற்றியுள்ளனர். அவர்களது சான்றுகளைச் சார்ந்து சில விடயங்களை நோக்குவது சிறப்பானதாகும்.

ஒரு மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி முதலானவற்றை காலவரன்முறை அடிப்படையில் நோக்கி விளக்கியுரைப்பது மொழி வரலாறாகும். அவ்வழி, தமிழ்மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி முதலானவற்றை கால ஒழுங்கில் நோக்கியுரைப்பது தமிழ்மொழி

வரலாறாகும். இம்மொழி வரலாற்றை பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி(வரிவடிவம்) என இரு நிலைகளிலும் நோக்குதல் வேண்டும். இது தமிழ்மொழிக்கும் பொருந்தும்.

தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கான ஆதாரங்களாகக் கீழ்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- அ) தமிழிற் தோன்றியுள்ள செந்தமிழ் இலக்கியங்கள்
- ஆ) தமிழ்ச் சான்றோர் இயற்றிய இலக்கண நூல்கள்
- இ) உரையாசிரியர்களின் உரைகள்
- ஈ) வெளிநாட்டார் எழுதிய இலக்கணங்கள்
- உ) நிகண்டுகள் - அகராதிகள்
- ஊ) சாசனங்கள்: கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், சுவடிகள்
- எ) பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள்
- ஏ) பிறமொழியாளர்களின் குறிப்புரைகள்
- ஐ) கிளைமொழிகள்
- ஒ) ஒப்பியல் முறை

5.3 மொழிமாற்றம்

ஒலி, ஒலியன், உருபன் முதலானவை ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழியில் வந்து கலத்தல் மொழிக்கலப்பு எனப்படும். இம்மொழிக்கலப்பு மொழித் தொடர்பினாலேயே நிகழ்கிறது. இம்மொழிக்கலப்பு மொழிமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஆகவே, மொழித்தொடர்பினால் ஏற்படும் மொழிக்கலப்பின் விளைவாக ஒரு மொழியில் ஏற்படும் மொழிரீதியான மாற்றம் மொழிமாற்றம் எனப்படும். கல்வி, வர்த்தகம், சமயம், தகவல் தொழிநுட்ப வளர்ச்சி முதலானவை மொழித் தொடர்பிற்கான காரணங்களாகின்றன. இம்மொழித் தொடர்பினை, நேரடித் தொடர்பு, மறைமுகத் தொடர்பு என இரு வகையாக நோக்கலாம். தற்காலத்தில் மொழித் தொடர்பிற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. மொழித் தொடர்பினால் ஏற்படும் மொழிக்கலப்பு மொழிமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. பெரும்பாலும்

கடன்வாங்குவதனுடாகவே மொழிமாற்றம் நிகழ்கிறது. மொழிமாற்றத்தில் கடன் சொற்களே அதிக பங்கினை வகிக்கின்றன.

5.4 மொழித்தூய்மைவாதம்

மொழித்தொடர்பு, அதனாலேற்படும் மொழிக்கலப்பு, அது ஏற்படுத்தும் மொழிமாற்றம் என்பனவற்றின் அடிப்படையிலேயே மொழித்தூய்மை நோக்கத்தக்கது. முழுமையாக எவ்வித வெளித்தொடர்பும் அற்ற ஒரு சமூகத்தில் மட்டுமே மொழித்தூய்மை குறித்து பிரஸ்தாபிக்க முடியும். ஆனால், அவ்வாறனதொரு சமூகத்தைத் தற்காலத்தில் காண்பதரிது அல்லது காண முடியாது.

மொழி வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில், பிறமொழிக் கூறுகளை விலக்கி, தாய்மொழிக் கூறுகளை மட்டும் பயன்படுத்துவதையே மொழித்தூய்மை என்ற சொற்றொடர் குறித்து நிற்கிறது. இதற்காதரவாக முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்களை மொழித்தூய்மைவாதம் என்பர். மொழித்தூய்மைவாதம் மொழிக்கலப்பிற்கு எதிரானது. அல்லது இரண்டும் நேரெதிரானவை. மொழிவளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் பிறமொழிக் கூறுகளைத் தவிர்த்து தாய்மொழிக் கூறுகளை மட்டும் பயன்படுத்தும் கோட்பாடு மொழித் தூய்மைவாதம் எனப்படுகிறது. இதனை வலியுறுத்துவோர் மொழித்தூய்மைவாதிகள் எனப்படுகின்றனர். எல்லா மொழிகளிலும் மொழித்தூய்மைவாதம் வலியுறுத்தப்படுவதில்லை. மொழித்தூய்மைவாதம் வலியுறுத்தப்படுவதற்கு சில நிபந்தனைகள் காணப்படல் வேண்டும்.

5.5 கலைச்சொற்கள்

நவீன தொடர்பாடற் தேவைகளுக்கமைவாக நவீன தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தேவைகள் அதிகரித்துள்ளன. புதிய மொழிநடையை விருத்தி செய்தல், மொழியை எளிமையாக்கல், நவீன தமிழ் உரைநடையை விருத்தி செய்தல், தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியத்தை விருத்தி செய்தல் முதலானவை சில குறிப்பிடத்தக்க தேவைகளாகும். இவற்றுள், தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியத்தை விருத்திசெய்தலென்பது கலைச்சொல்லாக்கம் குறித்த தேவையை வலியுறுத்தி நிற்கிறது. கலைச்சொல்லாக்கமானது

திட்டமிட்ட மொழிவளர்ச்சி நடவடிக்கைகளின் ஓர் அம்சமாகக் காணப்படுகிறது.

ஒரு மொழியில் இல்லாத சொல்லுக்கு வேற்றுமொழியிலிருந்து நேரடியாகச் சொற்களைப் பெற்றோ, ஒலிபெயர்த்தோ அல்லது மொழிபெயர்த்தோ புதிய சொற்களை ஆக்கிக்கொள்வது கலைச்சொல்லாக்கம் எனப்படும். இவ்வாறு ஆக்கப்படும் துறைசார்ந்த சிறப்புவுழக்குச் சொற்களே கலைச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன.

தமிழில் சில சொற்கள் பொதுச்சொற்களாகவும் கலைச்சொற்களாகவும் பயன்படுகின்றன. பல சொற்கள் தனிக்கலைச்சொற்களாகப் பயன்படுகின்றன.

தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கம் என்பது மிகப் பழைமை வாய்ந்தது. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே கலைச்சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. (திணை, பால், எண், இடம், இருத்தல், இரங்கல், முல்லை, குறிஞ்சி போன்றன) ஆரம்பத்தில் தம்மால் சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ள முடியாதவிடத்து பிராகிருதம், பாளி, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன்பெற்றோ மொழிபெயர்த்தோ வழங்கினர். இதற்கென விதிகளும் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக நன்னூலில் சமஸ்கிருதச் சொல்லைத் தமிழ்ப்படுத்தவென விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்விதிகளின்படியே அக்காலத்தில் சொற்கள் வழங்கப்பெற்றன (புஷ்ப - புட்பம், ஜல - சலம், தர்ம - தருமம்). அவற்றினடிப்படையிலேயே பிற்காலத்தில் ஆங்கிலம் முதலான மொழிச் சொற்களும் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டன (London - இலண்டன், Rubber - இறப்பர், Docter - இதாகுத்தர், Bottle - போத்தல்).

19ம் நூற்றாண்டு முதல் புதிய துறைசார்ந்த சிறப்புவுழக்குச் சொற்களின் தேவை அதிகரிக்கிறது. 1948ல் சாமுவேல் பிஷ்க்ரீன் என்ற அமெரிக்கர் முதன்முதலில் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். நூற்றுக்கணக்கான கலைச்சொற்கள் இவரால் ஆக்கப்பட்டன.

அ) முதலில் தமிழில் தேடவேண்டும். அதில் இல்லாவிட்டால்

- ஆ) வடமொழியில் தேட வேண்டும். அதிலும் இல்லாவிட்டால்
- இ) ஆங்கிலமொழியில் தேட வேண்டும்.

என கலைச்சொல்லாக்க விதிமுறைகளையும் வகுத்திருத்தார். இதனையே இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் பாரதியாரும் குறிப்பிட்டார். தனித்தமிழ் இயக்கம் கலைச்சொல்லாக்க விதிமுறைகள் குறித்து பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

- அ) தமிழ்க்கூறுகளை மட்டும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆ) இயற்பெயர்களை (ஊர்ப்பெயர்கள்-ஆட்பெயர்கள்) தமிழ்ப்படுத்த வேண்டும்.

தற்காலத்தில் தமிழில் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்படும் முறைகள்

- அ) பழஞ்சொற்களைப் பயன்படுத்தல்
- ஆ) சொற்பொருள்
- இ) புதுச்சொற்படைப்பு
- ஈ) மொழிபெயர்ப்பு
- உ) கடன்பெறல்

உசாத்துணை நூல்கள்:

சக்திவேல் சு., தமிழ் மொழிவரலாறு, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1984.

சண்முகம், செ.வை., எழுத்துச் சீர்திருத்தம், அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியல் கழகம், 1978.

குழந்தைசாமி, வா.செ., அறிவியல் தமிழ், சென்னை: பாரதிப் பதிப்பகம், 1985.

கருணாகரன், கி., மொழி வளர்ச்சி, சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.

கருணாகரன், கி., ஜெயா, வ., மொழியியல், சென்னை: குமரன் பதிப்பகம், ஜூன் 1997.

தெ.பொ.மீ. களஞ்சியம் (1), தமிழ் மொழி வரலாறு, சென்னை: காவ்யா, 27 ஆகஸ்டு 2005.

நு.மான், எம்.ஏ., (ப), தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, ஜூன் 1993.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. தமிழ்மொழி வரலாற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு உதவியாக அமையும் சான்றுகளைத் தெளிவுபடுத்துக.
2. தமிழில் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அது தொடர்பாக நீர் பரிந்துரைக்கும் கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்துக.
3. கலைச் சொல்லாக்கம் என்றால் என்ன? கலைச் சொல்லாக்க நெறிமுறைகள் குறித்துக் கருத்துரை வழங்குக.
4. மொழித் தூய்மைவாதம் வலியுறுத்தப்படுவதற்கான நிபந்தனைகளை முன்வைத்து அதில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் செல்வாக்கினையும் மதிப்பிடுக.

அலகு 6 : நடையியலும் பல் - தள மொழிப்பாவனையும்

6.1 தமிழ் எழுத்துக்கூட்டல்

முதல்நிலை எழுத்துக்கள்

சொல்லாக்கத்தில் எழுத்துக்கள் பயின்றுவரும் முறைமையின் அடிப்படையில் அவற்றை முதல்நிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலை என மூன்று வகைப்படுத்தலாம். முதல்நிலை என்பது ஒரு எழுத்து சொல்லாக்கத்தில் சொல்லின் முதலில் இடம்பெறுவதைக் குறிக்கும்.

நன்னூலார் கூறியுள்ளவை:

“பன்னீ ருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய

ஞ ங வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 102)

அதாவது “பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் க முதல் ங ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களும் சொல்லுக்கு முதலாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) அடை, ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊடல், எடு, ஏடு, ஐயம், ஒதி, ஒதி, ஒளவியம் எனவும் களி, சவடி, தளிர், நலம், படை, மலை, வளம், யவனர், ஞமலி, அங்ஙனம் எனவும் வரும்.

“உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு வம்முதல்.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 103)

அதாவது “உ, ஊ, ஒ, ஓ என்னும் நான்கும் அல்லாத எட்டு உயிர்களோடும் வகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) வளி, வாளி, விளி, வீறு, வெளி, வேளை, வைகல், வெளவு என வரும்.

“அ ஆ உ ஊ ஒ ள யம்முதல்.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 104)

அதாவது “அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் ஆறு உயிர்களோடும் யகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) யவனர், யானை, யுகம், யூகி, யோகி, யௌவனம் என வரும்.

“அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகும் ஞம்முதல்.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 105)

அதாவது “அ, ஆ, எ, ஒ என்னும் நான்கு உயிர்களோடும் ஞகர மெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) ஞமலி, ஞாலம், ஞுகிழி, ஞொள்கிற்று என வரும்.

“சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை

ஓட்டி நவ்வு முதலா கும்மே.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 106)

அதாவது “சுட்டும் யா வினாவும் எகர வினாவமாகிய இடைச் சொற்களின் பின், அகரத்தைச் சேர்ந்து நவ்வு மெய் சொல்லுக்கு முதலாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம் என வரும்.

தற்கால மாற்றங்கள்:

- தற்காலத்தில் தமிழ்ச் சொற்களில் தெள சொல் முதலில் வருவதில்லை. தமிழில் கலந்துள்ள அரபு முதலிய பிறமொழிச் சொற்களில் தெள மொழி முதலில் வருகின்றது. (உ-ம்) தெளபீக், தெளபா
- க ச த ப ந ம ஆகிய எழுத்துக்களின் ஓளகார வரிசை சொல்லாக்கத்தில் மிக அரிதாகவே பயன்படுகின்றது.
- வகரம் ‘ஓ’ உடன் மொழி முதலில் வருகின்றது. (உ-ம்) வோட்டு (vote) என்னும் ஆங்கிலச்சொல்லும் தற்காலத்தில் வழக்கத்தில் உள்ளது.

- குமலி, ளிமிறு, ஞொள்கு போன்ற பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் இன்று வழக்கில் இல்லை. குகரம் ஆகாரத்துடன் மட்டுமே தற்காலத் தமிழில் முதல்நிலையில் வருகின்றது. (உ-ம்) ஞாயிறு, ஞாலம், ஞாபகம், ஞானம்
- ட, ற, ர, ல ஆகிய மெய் எழுத்துக்கனகள் தமிழில் வந்து சேர்ந்த பிறமொழிச் சொற்களில் முதல்நிலையில் வருகின்றன. (உ-ம்)
 ட- டம்பம், டாக்டர், டிமிக்கி, டீசல், டூமில், டூப்பு, டை, டொபி, டோபி
 ற- றக்கு, றாத்தல், றேடியோ, றைவர், றோட்டு (இலங்கை வழக்கு)
 ர- ரசம், ரசிகன், ராகம், ரீங்காரம், ருசி
 ல- லட்டு, லாம்பு, லிங்கம், லீலை, லுங்கி, லூர்த்து, லைலா, லொத்தர், லோபி, லௌகீகம்
- ஜ, ஷ, ஸ, ஹ ஆகிய கிரந்த எழுத்துக்களும் தமிழில் வந்து சேர்ந்த பிறமொழிச் சொற்களில் முதல்நிலையில் வருகின்றன. (உ-ம்)
 ஜ- ஜனாதிபதி, ஜமீன்தார், ஜரிகை, ஜல்லிக்கட்டு, ஜனநாயகம்
 ஷ- ஷரத்து, ஷரீயத்து
 ஸ- ஸலாம், ஸாஹிரா
 ஹ- ஹர்தால், ஹலால், ஹஜ், ஹாஜி, ஹிம்சை, ஹோமியோபதி
- ங், ண், ன், ள், ழ ஆகிய மெய் எழுத்துக்கள் சொல்லின் முதல் நிலையில் வருவதில்லை. எனினும் தத்தம் பெயரைச் சுட்டும்போது அவையும் சொல் முதலில் வருகின்றன. (உ-ம்) ங்கரம், ணகரம், ளகரம், ழகரம்

சில எழுத்தாளர்கள் பிரஞ்சு நாட்டு அறிஞர்களின் பெயர்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி எழுதும்போது ழகரத்தை முதல்நிலையில் பயன்படுத்துகின்றனர். (உ-ம்) ழான் லக்கான், ழீன் பால் சாத்ரே

- பிறமொழிப் பெயர்கள் சிலவற்றை எழுதுகையில் தனிமெய்கள் சொல் முதலில் வருகின்றன. (உ-ம்) ஸ்பானியா, ஸ்ரொக்ஹாம்

இறுதிநிலை எழுத்துக்கள்

இறுதிநிலை என்பது ஒரு எழுத்து சொல்லாக்கத்தில் சொல்லின் இறுதியில் இடம்பெறுவதைக் குறிக்கும்.

நன்னூலார் கூறியுள்ளவை:

“ஆவி ஞுணநமன யரலவ முளமெய்

சாயு முகரநா லாறுமீறே.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 107)

அதாவது “தனித்தும் மெய்யோடும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர்களும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, மு, ள ஆகிய பதினொரு மெய்களும் குற்றியலுகரமும் ஆகிய இருபத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எனவும் விள, பலா, கரி, தீ, கடு, பூ, சேள, தே, தை, நொ, போ, கௌ எனவும் உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய்,வேர், வேல், தெவ், வீழ், வாள், அ.கு எனவும் வரும்.

“குற்றியி ரளபி னீறா மெகரம்

மெய்யோ டேலா தொந் நவ்வொ டாமௌ

ககர வகரமோ டாகு மென்ப.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: எழுத்ததிகாரம், நூற்பா- 108)

அதாவது “அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் குற்றியிர்கள் அளபெடையிலே வரிவடிவில் அறிகுறியாகத் தனித்து ஈறாகும். எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது. ஓகரம் நகர மெய்யோடு ஈறாகும். ஓளகாரங் ககர வகரங்களிரண்டுடனும் ஈறாகும்.” என்கிறார் நன்னூலார். (உ-ம்) பலாஅ, தீஇ, பூஉ, சேள, கைஇ, கோஓ, கௌஉ எனவும் நொ எனவும் கௌ, வெள எனவும் வரும்.

ஜ்- ஜோர்ஜ், ஹஜ், மிஹ்ராஜ்
ஹ்- நிக்காஹ், நூஹ்

ஷ்-ஜோர்ஜ்புஷ், ரமேஷ்
ஸ்-பெர்ணாண்டஸ்,பீரிஸ்

- தென்கிழக்காசிய இடப்பெயர்கள், ஆட்பெயர்களை எழுதும்போது தற்காலத் தமிழில் நகரமும் இறுதிநிலையில் இடம்பெறுகின்றது. (உ-ம்) ஹொங்கொங், பீக்கிங், மாஓ சேதுங்

தமிழ் எழுத்து முறைமை, உச்சரிப்பு முறைமை, எழுத்துக்கூட்டல் முதலானவற்றுக்கு எம்.ஏ. நு.ம.மனின் ‘அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்’ என்ற இலக்கண நூலைக் கருத்திற் கொள்க.

6.2 அடிப்படைப் புணர்ச்சி விதிகள்

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழி ஈற்றெழுத்து உயிராகவும் வருமொழி முதல் எழுத்து உயிர் அல்லது மெய்யாகவும் இருக்க சொற்கள் புணர்வது உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். இது

உயிர் முன் உயிர் புணர்தல்

உயிர் முன் மெய் புணர்தல் என இரு வகையாக அமையும்.

1. உயிர் முன் உயிர் புணர்தல்

நிலைமொழி இறுதியில் உயிரும் வருமொழி முதலில் உயிரும் வந்தால் இடையில் யகர மெய் அல்லது வகர மெய் தோன்றிப் புணரும். இவ்வாறு தோன்றும் மெய்யை உடம்படுமெய் என்பர். இது குறித்து நன்னூலார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இ ஈ ஐவழி யவ்வு மேனை

உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்

உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்.”

(நன்னூல் நூற்பா 162)

- யகர மெய் தோன்றுதல் - நிலைமொழி இறுதியில் இ, ஈ, ஐ ஆகிய உயிர்களுள் ஏதாவது ஒன்று வந்தால் வருமொழி முதலில் எந்த உயிர் வந்தாலும் யகரமெய் உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றும். (உ-ம்)

கிளி + ஐ	-கிளி + ய் + ஐ	-	கிளியை
தீ + ஐ	-தீ + ய் + ஐ	-	தீயை
பனை + ஐ	-பனை + ய் + ஐ	-	பனையை
எலி + ஆல்	-எலி + ய் + ஆல்	-	எலியால்
ஈ + ஆல்	-ஈ + ய் + ஆல்	-	ஈயால்
பூனை + ஆல்	-பூனை + ய் + ஆல்	-	பூனையால்

- வகர மெய் தோன்றுதல் - இ, ஈ, ஐ மூன்றும் தவிர மொழி இறுதியில் வரும் உயிர் எழுத்துகளுள் ஏதாவது ஒன்று நிலைமொழி இறுதியில் வந்தால், வருமொழி முதலில் எந்த உயிர் வந்தாலும் வகரமெய் உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றும். (உ-ம்)

பலா + ஐ	-பலா + வ் + ஐ	-	பலாவை
பசு + ஐ	-பசு + வ் + ஐ	-	பசுவை
பூ + ஐ	-பூ + வ் + ஐ	-	பூவை
பலா + ஆல்	-பலா + வ் + ஆல்	-	பலாவால்
பசு + ஆல்	-பசு + வ் + ஆல்	-	பசுவால்
பூ + ஆல்	-பூ + வ் + ஆல்	-	பூவால்

- குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி – குற்றியலுகர ஈற்றுச் சொற்களுக்கு முன் வருமொழி முதலில் உயிர் எழுத்து வந்தால், குற்றியலுகரம் கெட்டுப் புணரும்.

ஆறு வகையான குற்றியலுகரமும் புணர்ச்சியில் கெடும்.

-	நெடில்தொடர்	காசு + ஐ	காசை
-	ஆய்தத்தொடர்	எ.கு + ஐ	எ.கை
-	உயிர்த்தொடர்	விறகு + ஐ	விறகை
-	வன்தொடர்	நாக்கு + ஐ	நாக்கை
-	மென்றொடர்	பஞ்சு + ஐ	பஞ்சை

- இடைத்தொடர் மார்பு + ஐ மார்பை

பழந்தமிழில் முற்றியலுகரமாகக் கருதப்பட்ட ஆனால் தற்காலத்தில் குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும் பின்வரும் சொற்களில் வரும் ஈற்றுகரம் கெடும்.

- அது, இது, எது

அது + ஐ - அதை

இது + ஐ - இதை

எது + ஐ - எதை

- கதவு, வளவு, கனவு....

கதவு + ஐ - கதவை

வளவு + ஐ - வளவை

கனவு + ஐ - கனவை

- இருமு, தும்மு, எண்ணு....

இருமு + அல் - இருமல்

தும்மு + அல் - தும்மல்

எண்ணு + அல் - எண்ணல்

மேற்காட்டிய எடுத்துக்காட்டுகள் எல்லாம் அகப்புணர்ச்சிக்குரியவை. புறப்புணர்ச்சியில் தற்காலத்தமிழில் உயிர்முன் பெரும்பாலும் குற்றியலுகரம் கெடுவதில்லை.

2. உயிர் முன் மெய் புணர்தல்

இதனை இரண்டாக வகுத்து நோக்கலாம்.

அ) உயிர் முன் வல்லினம் புணர்தல் - க், ச், த், ப் ஆகிய வல்லின மெய்கள் உயிரீற்றுப் புணர்ச்சியில் மிகும் இடங்கள் கீழே விளக்கப்படுகின்றன. அகப் புணர்ச்சி, புறப் புணர்ச்சி இரண்டிலும் இவை மிகுகின்றன.

• அ, இ, எ ஆகிய சுட்டு, வினா எழுத்துக்களை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

அ + காலம் - அக்காலம்

அ + படம் - அப்படம்

இ + காலம் - இக்காலம்

• அந்த, இந்த, எந்த ஆகிய சுட்டு, வினாச்சொற்களை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

அந்த + படம் - அந்தப் படம்

இந்த + புத்தகம் - இந்தப் புத்தகம்

எந்த + குழந்தை - எந்தக் குழந்தை

• செய்ய என்னும் வாய்ப்பாட்டு அகர ஈற்று வினை எச்சத்தை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

செய்ய + சொன்னான் - செய்யச் சொன்னான்

போக + பார்த்தேன் - போகப் பார்த்தேன்

சொல்ல + தொடங்கினான் - சொல்லத் தொடங்கினான்

• ஆகார ஈற்று எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

தீரா + பசி - தீராப்பசி

மாறா + காதல் - மாறாக் காதல்

• இகர ஈற்று வினை எச்சத்தை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

ஓடி + போனான் - ஓடிப் போனான்

காட்டி + கொடுத்தான் - காட்டிக் கொடுத்தான்

• அப்படி, இப்படி, எப்படி, இனி ஆகிய வினையடைகளை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

அப்படி + சொன்னார் - அப்படிச் சொன்னார்

இப்படி + பார்த்தான் - இப்படிப் பார்த்தான்

எப்படி + கேட்டான் - எப்படிக் கேட்டான்

இனி + தூங்கலாம் - இனித் தூங்கலாம்

• நான்காம் வேற்றுமை உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொற்களை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

அவருக்கு + சொன்னான் - அவருக்குச் சொன்னான்

பாம்புக்கு + பயந்தேன் - பாம்புக்குப் பயந்தேன்

• வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

பாட்டு + பாடு - பாட்டுப் பாடு

நேற்று + பார்த்தேன் - நேற்றுப் பார்த்தேன்

• இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொற்களை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

என்னை + பார்த்தான் - என்னைப் பார்த்தான்

நாயை + துரத்து - நாயைத் துரத்து

• வேற்றுமைத் தொகைச் சொற்களில் உயிரீற்றை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

யானை + பாகன் - யானைப் பாகன்

குருவி + கூடு - குருவிக் கூடு

• வினைத்தொகை தவிர்ந்த தொகைச் சொற்களில் பெரும்பாலும் வல்லினம் மிகும். (உ-ம்)

தீப்பெட்டி உழவுத்தொழில் கைக்குட்டை

பண்புத்தொகை இராப்பகல் வீட்டுத்தோட்டம்

• அங்கு, இங்கு, எங்கு ஆகிய சொற்களை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகும் என பழைய இலக்கண நூல்கள் கூறும். (உ-ம்)

அங்குச் சென்றேன் இங்குச் சென்றேன் எங்குச் சென்றாய்

ஆனால் தற்காலத் தமிழில் வல்லினம் மிகாமல் எழுதுவதே பெருவழக்கு. (உ-ம்)

அங்கு சென்றேன் இங்கு சென்றேன் எங்கு சென்றாய்

• பெயரெச்சம், பெயரடை ஆகியவற்றை அடுத்து வல்லினம் மிகுவதில்லை. (உ-ம் : வந்த பையன், நல்ல கவிதை).

தற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் சிலர் நவீனக் கவிதை, நவீனத் தமிழ் என எழுதுகிறார்கள். இது வேண்டாத புணர்ச்சியாகும்.

ஆ) உயிர்முன் மெல்லினம் அல்லது இடையினம் புணர்தல்

- அ, இ, எ ஆகிய சுட்டு வினா எழுத்துக்களின் முன் வரும் ஞ, ந, ம ஆகிய மெல்லின எழுத்துக்கள் மிகும். அகரம் வந்தால் வகரம் மிகும்.

அ + வீடு - அவ்வீடு அ + மனிதன் - அம்மனிதன்

அ + ஞானம் - அஞ்ஞானம் அ + யானை - அவ்யானை

- ஏனைய எல்லா இடங்களிலும் இயல்பாகப் புணரும்.

எந்த + நூல் - எந்த நூல்

அந்த + மனிதன் - அந்த மனிதன்

பெரிய + யானை - பெரிய யானை

6.3 சொல்லாக்கமும் சொல்வகைமையும்

6.3.1 பெயர்ச்சொற்கள்

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் சொற்களைப் பலவகையாகப் பிரித்து நோக்குகின்றன. பகுபதம், பகாப் பதம் எனச் சொற்களின் அமைப்பை ஒட்டிப்பிரிப்பது ஒருவகை. சொற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனப் பிரிப்பது ஒருவகை. பெயர்ச்சொல், வினைச் சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் எனப் பிரிப்பது ஒருவகை. பெயர்ச்சொல், வினைச் சொல், இடைச்சொல், பெயரடை, வினையடை எனத் தற்காலத் தமிழின் அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், சொற்களின் இலக்கணத் தொழிற்பாட்டை ஒட்டி சொற்களை ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பது ஒருவகை. இப்பகுப்புகளுள் முக்கியம் பெறுவது பெயர்ச் சொல்லாகும்.

“இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
தேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.”

(நன்னூல் காண்டிகையுரை: சொல்லதிகாரம், நூற்பா-275) எனப்
பெயர்ச்சொல் குறித்துக் கூறியுள்ளார் நன்னூலார்.

அதாவது “இடுகுறிப்பெயரும் காரணப்பெயரும் காலங்காலமான ஒரு
மரபாகவும் இடையிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டும் தொடர்ந்து
வருவனவாகும். காலங்காட்டாத வினையாலணையும் காரணப் பெயர்கள்
எதுவும் அவ்வாறு காலங்காட்டாதனவாகி எட்டு வேற்றுமைகளோடும்
சேர்ந்து, உயர்திணை – அ.றிணை ஆகிய இருதிணையிலும் ஆண்பால் -
பெண்பால் - பலர்பால் - ஒன்றன் பால் - பலவின்பால் ஆகிய ஐம்பாலிலும்
தன்மை – முன்னிலை – படர்க்கை ஆகிய மூவிடத்திலும் ஒன்றினையோ
அல்லது பலவற்றினையோ ஏற்று வருவன பெயர்ச் சொற்களாகும்”
என்கிறார் நன்னூலார். இவ்வாறு வரும் பெயர்ச்சொற்களை நன்னூலார்
பிரதானமாக ஆறுவகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். அதாவது,

1. பொருட் பெயர்
2. இடப் பெயர்
3. காலப் பெயர்
4. சினைப் பெயர்
5. குணப் பெயர்
6. தொழிற் பெயர் என பெயர்ச் சொற்களை ஆறுவகைப்படுத்திக்
கூறியுள்ளார்.

ஆகவே, பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்
ஆகியவற்றைக் குறித்துவரும் பெயர்கள் பெயர்ச் சொற்கள்
எனப்படுகின்றன. எ-டு: புத்தகம், கண்டி, தை, கண், கண்ணன், குயவன்

பெயர்ச் சொற்களை அவற்றின் அமைப்பு, இலக்கணத் தொழிற்பாடு
ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நவீன மொழியியலாளர்கள் பின்வருமாறு
பாகுபடுத்துகின்றனர்.

1. மாற்றுப் பெயர்
2. ஆக்கப் பெயர்
3. கூட்டுப் பெயர்
4. தொழிற்பெயர்
5. வினையாலணையும் பெயர் எனப் பலவகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

மாற்றுப் பெயர்கள்

ஒரு பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய பெயர்ச் சொல் மாற்றுப் பெயர் எனப்படும். எ-டு: நான், நீ, அவன், அது, இவை போன்றவை மாற்றுப்பெயர்களாகும். இவற்றை

அ) மூவிடப் பெயர்கள்

ஆ) மூவிடப் பெயர் அல்லாத மாற்றுப் பெயர்கள் என இரண்டாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

அ) மூவிடப் பெயர்கள்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களையும் குறித்துவரும் பெயர்கள் மூவிடப் பெயர்கள் எனப்படுகின்றன. ஒரு உரையாடலில் பேசுவோன் - தன்மை என்றும் கேட்போன் - முன்னிலை என்றும் பேசப்படும் பொருள் - படர்க்கை என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. அவ்வகையில்

பேசுவோனைச் சுட்டும் பெயர் தன்மைப் பெயர்.

கேட்போனைச் சுட்டும் பெயர் முன்னிலைப் பெயர்.

பேசப்படுவதைச் சுட்டும் பெயர் படர்க்கைப் பெயர்.

தன்மைப் பெயர்

தற்காலத் தமிழில் நான், நாம், நாங்கள் ஆகிய மூன்று தன்மைப் பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளன. பழந்தமிழில் யான், யாம், யாங்கள் ஆகிய தன்மைப் பெயர்கள் வழக்கிலிருந்தன. தற்காலத்தில் ஓரோவிடத்து சிலர் இதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

நான் - தன்மை ஒருமை

நாம், நாங்கள் - தன்மைப் பன்மை

வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்போது இவை முறையே என், எம், எங்கள் என மாற்றமடைகின்றன.

நான் + ஐ - என் + ஐ = என்னை

நாம் + ஐ - எம் + ஐ = எம்மை

நாங்கள் + ஐ - எங்கள் + ஐ = எங்களை

உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை - உள்படுத்தாத் தன்மைப் பன்மை

பொதுவாக நாம், நாங்கள் இரண்டும் தன்மைப் பன்மைப் பெயர்கள். எனினும் பயன்பாட்டில் இவையிரண்டுக்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு.

இது நமது பாடசாலை. - இந்த வாக்கியம் பேசுவோனையும் கேட்போரையும் உள்ளடக்குவதால் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை.

இது எங்கள் பாடசாலை. இவ்வாக்கியம் பேசுவோனை உள்ளடக்கும் கேட்போரை உள்ளடக்காது. அதனால் இது உள்படுத்தாத் தன்மைப் பன்மை.

சில பிரதேசப் பேச்சு வழக்கிலே நாம், நாங்கள் ஆகிய சொற்களிடையே வேறுபாடு காணப்படுவதில்லை.

முன்னிலைப் பெயர்

நீ, நீங்கள் ஆகியன ஒரு உரையாடலில் கேட்போனைச் சுட்டுவதனால் அவை முன்னிலைப் பெயர்கள்.

தற்காலத் தமிழில் நீ, நீங்கள் ஆகியனவே முன்னிலைப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில பிரதேசக் கிளைமொழிகளில் நீர் என்ற பெயர் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பழந்தமிழில் நீயிர், நீவிர்,

எல்லீர் ஆகியன பழந்தமிழில் முன்னிலைப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

முன்னிலைப் பெயர்களில்

நீ - ஒருமைப் பெயர் (சமமரியாதை, அந்தஸ்துக் குறைந்தவர்களைக் குறிப்பிடவும்)

நீங்கள் - பன்மைப் பெயர், மரியாதை ஒருமைப் பெயர்

படர்க்கைப் பெயர்

படர்க்கைப் பெயர்கள் அ, இ ஆகிய சுட்டியாகப் பிறக்கின்றன. தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களில் உயர்திணை - அ.:றிணை வேறுபாடில்லை. படர்க்கைப் பெயர்களில் உயர்திணை - அ.:றிணை வேறுபாடுண்டு. தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களில் ஆண்பால் - பெண்பால் வேறுபாடில்லை. படர்க்கைப் பெயர்களில் ஆண்பால் - பெண்பால் வேறுபாடுண்டு. முன்னிலைப் பெயர்களைப் போல் படர்க்கைப் பெயர்களிலும் மரியாதை உணர்த்தும் பெயர், மரியாதை உணர்த்தாப் பெயர் வேறுபாடுண்டு.

இவன், இவள் முதலிய படர்க்கைப் பெயர்கள் பேசுவோனுக்கு அண்மையில் இருப்போரையும் அவன், அவள் முதலிய படர்க்கைப் பெயர்கள் பேசுவோன், கேட்போன் ஆகியோருக்குச் சேய்மையில் இருப்போரையும் சுட்டுவன. (பழந்தமிழில் உ என்ற இடைச்சுட்டின் அடியாகப் பிறந்த உவன், உவள், உவர், உவர்கள், உது, உவை ஆகிய படர்க்கைப் பெயர்களும் வழங்கின. தற்காலத்தில் இவற்றை யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் அவதானிக்கலாம்.

இவர், அவர் ஆகியவற்றை தமிழ் இலக்கண நூல்கள் படர்க்கைப் பன்மைகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் இவை தற்காலத்தில் மரியாதை ஒருமையில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை எழுத்துத் தமிழில் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் பொதுவானவை.

ஆ) மூவிடப்பெயரல்லாத மாற்றுப் பெயர்கள்

- படர்க்கைத் தற்சுட்டுப் பெயர்

தான், தாம், தாங்கள் ஆகிய மாற்றுப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வாக்கியத்தில் எழுவாய்ப் பெயரைச் சுட்டப் பயன்படுகின்றன. இவை படர்க்கையில் மட்டுமே வருகின்றன. வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது தன், தம், தங்கள் என வடிவ மாற்றம் அடைகின்றன. இவை திணை, பால் வேறுபாடு காட்டாமல் உயர்திணை, அ.றிணை, ஆண்பால், பெண்பால் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக வழங்குகின்றன.

எ-டு: கமலா தன் ஊருக்குப் போனாள்

இராமன் தன் சீதையைக் கண்டு விட்டான்

கோழி தன் குஞ்சுக்குப் பாதுகாப்பாய் நின்றது

மேலுள்ள எடுத்துக் காட்டு வாக்கியங்களில் தான்(தன்) என்ற பெயர் கமலா, இராமன், கோழி ஆகிய எழுவாய்ப் பெயர்களை சுட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாக்கியங்களில் தான் என்ற பெயருக்குப் பதிலாக அவள், அவன், அது ஆகிய படர்க்கைப் பெயர்களையும் பயன்படுத்தலாம். எ-டு:

கமலா அவளுடைய ஊருக்குப் போனாள்

இராமன் அவனது சீதையைக் கண்டு விட்டான்

கோழி அதன் குஞ்சுக்குப் பாதுகாப்பாய் நின்றது

இங்கு வேறுபெயர்களைச் சுட்டுவதாகப் பொருள் கொள்ள முடியுமாதலால் பொருள் மயக்கம் உண்டாகிறது. தூன் என்ற மாற்றுப் பெயரைப் பயன்படுத்தும் போது பொருள் மயக்கம் ஏற்படுவதில்லை.

- வினாப் பெயர்கள்
- வினாப்பெயர் அடியாகப் பிறக்கும் வேறு மாற்றுப்பெயர்கள்

6.3.2 ஆக்கப்பெயர்களும் பிறவும்

ஒரு பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு அல்லது ஒரு வினைச்சொல்லைக் கொண்டு இன்னொரு பெயர்ச்சொல்லை ஆக்கிக் கொள்வது ஆக்கப்பெயர் எனப்படும்.

எ-டு பெயர் + விகுதி = பெயர்

காவல் + ஆளி = காவலாளி

உழைப்பு + ஆளி = காவலாளி

வினை + விகுதி = பெயர்

உடு + ஐ = உடை

கொல் + ஐ = கொலை

மேற்குறிப்பிட்டவாறு பெயர் அல்லது வினைச் சொற்களுடன் விகுதிகளைச் சேர்த்து ஆக்கப்படும் பெயர்ச் சொற்கள் ஆக்கப்பெயர்கள் எனப்படும். இவ்வாறு ஆக்கப்பெயர்களை ஆக்கப் பயன்படும் விகுதிகள் ஆக்கப்பெயர் விகுதிகள் எனப்படும். தமிழில் தாராளமாக புதிய சொற்கள் இவ்வாறே உருவாக்கப்படுகின்றன. பெயர், வினை என்ற பிரிவைச் சாராத வேறு சில அடிச்சொற்களுடனும் விகுதிகள் சேர்த்து ஆக்கப்பெயர்கள் ஆக்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. அடியார், பெரியார், சிறியார் போன்ற பெயர்ச்சொற்கள் அவ்வாறானவை. எனினும் பெரும்பாலான ஆக்கப்பெயர்கள் பெயர் இல்லது வினைச் சொற்களில் இருந்தே ஆக்கப்படுகின்றன.

பெயர் + விகுதி = பெயர்

எ-டு பெயர் + ஆளி = பெயர்

பெயர் + இயல் = பெயர்

வினை + விகுதி = பெயர்

எ-டு வினை + ச்சி = பெயர்

வினை + சி = பெயர்

வினை + ஈற்றுமெய் இரட்டித்தல் = பெயர்

வினை + ஈற்றுமெய் இரட்டித்தல் + அம் = பெயர்

வினை + குறில் நெடிலாதல் = பெயர்

கூட்டுப் பெயர்

இரண்டு அல்லது பல சொற்களை இணைத்து உருவாக்கப்படும் பெயர்ச்சொற்கள் கூட்டுப்பெயர் எனப்படும்.

எ-டு நீர் + வீழ்ச்சி = நீர்வீழ்ச்சி

பல் + கலை + கழகம் = பல்கலைக்கழகம்

தொழிற்பெயர்

வினை அடியாகப் பிறந்து வினை நிகழ்வினை அல்லது நிகழாமையை உணர்த்தும் பெயர் தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

வினையாலணையும் பெயர்

வினை அடியாகப் பிறந்து வினையையும் வினைபுரியும் கருத்தாவையும் உணர்த்தும் பெயர் வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும்.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு நவீன மொழியியலாளர்கள் பெயர்ச்சொற்களைப் பாகுபடுத்துகின்றனர்.

6.4 திறன்மிகு வாக்கிய ஆக்கம்

சொற்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறைக்கேற்ப ஒன்றுடன் ஒன்று அமைப்பு ரீதியாக இணைந்து ஒரு முற்றுப்பொருள் தருமாயின் அது வாக்கியம் எனப்படும். வெறுமனே சொற்களின் சேர்க்கை வாக்கியமாகாது. அவை பொருள்தரக்கூடிய வகையில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைய வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்தில் வீட்டுக்கு இருந்து சென்றேன் நேற்று நான் நண்பர்களுடன் ஆகிய சொற்கள் இணைந்து ஒரு வாக்கியமாக மாட்டா. ஏனெனில் அவை பொருள்தரக்கூடிய வகையில் இணையவில்லை. ஆனால் அவை நேற்று நான் நண்பர்களுடன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து

வீட்டுக்கு சென்றேன் என இணையும்போது வாக்கியமாகின்றது. அதேபோன்று பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து நேற்று நான் நண்பர்களுடன் **வீட்டுக்குச் சென்றேன், நேற்று நண்பர்களுடன் நான் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வீட்டுக்குச் சென்றேன்** எனவும் வாக்கியங்களை ஆக்கிக் கொள்ளலாம். இவ்வாக்கியங்கள் வெளிப்படுத்த விரும்புகின்ற கருத்தினைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் இவ்வாறான வாக்கியங்களை திறன்மிகு வாக்கியங்கள் எனலாம். இவ்வாறான திறன்மிகு வாக்கியங்களை ஆக்கிக் கொள்ள இலக்கணப் பயிற்சியும் தேர்ந்த வாசிப்பும் இன்றியமையாததாகின்றன.

6.4.1 தமிழ் வாக்கிய அமைப்பு

சொற்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறைக்கேற்ப ஒன்றுடன் ஒன்று அமைப்பு ரீதியாக இணைந்து ஒரு முற்றுப்பொருள் தரும் வாக்கியங்களைப்போலவே தனிச்சொற்களும் வாக்கியங்களாகின்றன. நில், எடு, மறையாதே போன்றவற்றையும் வாக்கியங்களாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாக்கியங்களில் எழுவாய்ப் பெயர்கள் மறைந்து நிற்கின்றன.

ஒரு வாக்கியத்தின் முக்கியமான உறுப்பு சொற்றொடர். சொற்றொடரில் எழுவாய்த் தொடர், பயனிலைத் தொடர் என இரு தொடர்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. ஒரு தொடரில் குறைந்தது ஒரு சொல்லாவது இருக்கும்.

சொற்றொடர் வகைகள்

- அ) பெயர்த் தொடர்
- ஆ) வினைத் தொடர்
- இ) பெயரடைத் தொடர்
- ஈ) வினையடைத் தொடர்

மேற்குறிப்பிட்டவாறு வாக்கியத் தொடர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். தமிழ் வாக்கிய அமைப்புக் குறித்த மேலதிகத்

தகவல்களை எம்.ஏ நு.'.மானின் 'அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்' என்ற நூலிற் காண்க.

6.4.2 நிறுத்தற் குறிகள்

திறன்மிகு வாக்கியங்களை ஆக்கமுனைவோர், கட்டுரைகளை எழுதவிரும்புவோர் பல்வேறு விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளல் அவசியமாகும். அவற்றுள் முக்கியமானவொன்று நிறுத்தற்குறிப் பயன்பாடாகும். தமிழில் செய்யுள் மரபு தனது செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தியிருந்தவரை நிறுத்தற் குறியீடுகள் குறித்த பிரக்ஞை எழவில்லை. ஐரோப்பியரின் வருகையினால் தமிழில் செல்வாக்குப் பெறத்தொடங்கிய உரை மரபோடு நிறுத்தற்குறிகள் குறித்த எண்ணம் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கிற்று. தமிழ் உரைப்பாரம்பரியத்தில் ஆறுமுக நாவலரின் செல்வாக்கு நிலைபெறும்வரை நீண்ட வசனங்கள் முற்றுப் புள்ளியுடன் முடிவுபெறும் வழக்குக் காணப்பட்டது. 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்'யிருந்த ஆறுமுக நாவலர் 'தற்காலத் தமிழ் உரைநடை'யின் தந்தையாகப் போற்றப் பெற்றமைக்கு அவரது உரைப்பாரம்பரியமே அடிப்படையாகியது. ஆங்கில உரைப்பாரம்பரியத்தின் அடிப்படைகளை உள்வாங்கிக் கொண்ட ஆறுமுக நாவலர், தமிழ் உரையாக்கத்தில் பல மாற்றங்களைச் செய்துகாட்டினார். அவற்றுள் அவரது நிறுத்தற் குறிப் பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. பிற்காலத்தில் தமிழ் உரைநடை ஆறுமுக நாவலரின் வழிகாட்டலினால் சிறந்து விளங்கிற்று. தற்காலத் தமிழில் வழங்கும் சில நிறுத்தற்குறிகள் பின்வருமாறு:

காற்புள்ளி (,)

1. ஒரே எழுவாயைக் கொண்டு அடுக்கி வரும் முற்று வினைகளுக்கிடையில் வரும்.

எ-டு: நீங்கள் அனுப்பிய கவிதையைப் படித்தேன், ரசித்தேன், சுவைத்தேன்.

2. ஒரே பெயரைத் தழுவும் சொற்களுக்கிடையிலும் தொடர்களுக்கிடையிலும் வரும்.
எ-டு: மனிதத்தில் சாதி, மத, நிற வேறுபாடுகள் கிடையாது.
3. ஒரே வினையைத் தழுவும் சொற்களுக்கிடையிலும் தொடர்களுக்கிடையிலும் வரும்.
எ-டு: அந்தப் பாடல் இனிமையானதாக, உள்ளத்திற்கு அமைதியை ஏற்படுத்துவதாக, கடந்த காலத்தை நினைவூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.
4. தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படும் சொற்கள், தொடர்கள், எண்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையில் வரும்.
எ-டு: 1950, 1960 களில் இடம்பெற்ற மறுமலர்ச்சி
எ-டு: பொய், களவு அறியாதவன்
எ-டு: பார்க்க, பேசக் கூடாது.
5. ஒரே சொல் அல்லது தொடர் இருமுறை அடுக்கி வரும் போது அவற்றுக்கிடையில் வரும்.
எ-டு: கேவலம், கேவலம் என்கிறீர்களே!
எ-டு: எழுந்திரு, எழுந்திரு என்று கூறியும் நீ கேட்கவில்லை.
6. ஒரு வாக்கியத்தை அதன் முன்னுள்ள வாக்கியத்துடன் தொடர்புபடுத்தும் சொற்களையும் தொடர்களையும் அடுத்து வரும்.
எ-டு: அவர் தலைசிறந்த கவிஞர். ஆனால், தலைக்கனம் பிடித்தவர்.
7. வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் வாக்கியத்திற்கு வினையாகவரும் பொதுவாக முதலான சொற்களை அடுத்து வரும்.
எ-டு: பொதுவாக, அவள் படிப்பதை விரும்புவதில்லை.
8. அதாவது, குறிப்பாக எனும் சொற்களைக் கொண்ட தொடருக்கு முன்னால் வரும்.
எ-டு: இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் சிறந்த உழைப்பாளிகள்.
9. ஒரு முழுமையான கூற்றுவாக்கியத்தைத் தொடர்ந்து வரும் 'இல்லையா', 'அல்லவா' போன்ற சொற்களுக்கு முன்னால் வரும்.
எ-டு: நீ நேற்று வரவில்லை, இல்லையா?
10. அழுத்தத்திற்காக ஒழுங்கு முறை மாற்றி எழுதப்படும் தொடர்களுக்கிடையில் வரும்.

- எ-டு: அவன் வாழ்க்கையில் முன்னேறினான், நன்றாக உழைத்து.
11. ஒரே வாக்கியத்தில் அடுக்கிவரும் வினாத் தொடர்களுக்கிடையில் வரும்.
- எ-டு: அவன் தருவானா, மாட்டானா?
12. ஒரே வாக்கியத்தில் அடுத்து வரும் ஏவல் வினைகளுக்கு இடையில் வரும்.
- எ-டு: அவரைத் தடுக்காதே, பேசவிடு
13. எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையில் தொடர்வரும் போது எழுவாயை அடுத்து வரும்.
- எ-டு: அவர், அந்நிறுவனத்தில் நீண்ட காலம் பணியாற்றுகிறார்.
14. விடையளிக்கும் போது விடையின் ஒரு பகுதியாக வரும் வினாப்பகுதியினை அடுத்து வரும்.
- எ-டு: நீங்கள் யாரா, நான் இந்த ஊர்த்தலைவன்.
15. வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் வரும் ஆமாம், இல்லை, ஓ, ஒஹோ போன்ற சொற்களை அடுத்து வரும்.
- எ-டு: ஆமாம், நான் ஒரு பைத்தியக்காரன்.
16. இரு வினாக்களுக்கிடையில் வரும் இல்லை என்ற சொல்லை அடுத்து வரும்.
- எ-டு: இது ஒரு பாடசாலையா? இல்லை, சந்தையா?
17. தொடர் விழிப்புச் சொற்களை இணைக்க வரும்.
- எ-டு: மாணவர்களே!, பெற்றோர்களே!!,
18. முகவரியை கிடையாகத் தரும்போது வரும்.
- எ-டு: மொழித்துறை, கலைப்பீடம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
19. தலைப்பு எழுத்தைப் பெயருக்குப் பின்னால் எழுதும் போது பெயரை அடுத்து வரும்
- எ-டு: சிவத்தம்பி, கா.
20. பட்டங்களைச் சுருக்கித் தொடராகத் தரும்போது இடையில் வரும்.
- எ-டு: B.A., M.A, M. Phill, PhD
21. மாதத்தின் பெயரைத் தொடர்ந்து வரும் திகதிக்கும் ஆண்டுக்கும் இடையில் வரும்.
- எ-டு: டிசம்பர் 31, 2016

அரைப்புள்ளி (;)

1. ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை மையமாகக் கொண்ட முற்றுத் தொடர்களுக்கிடையில் வரும்.
எ-டு: பெற்றோர் அதனை விரும்பவில்லை; மாணவர்களும் அதனை ஆதரிக்கவில்லை; விரிவுரையாளர்களும் அதனை அனுமதிக்கவில்லை
2. ஒப்புமைப்படுத்தல், மாறுபட்ட நிலைகளைக்காட்டல் ஆகிய அம்சங்களைக் குறிக்கும் முற்றுத் தொடர்களுக்கு இடையில் வரும்.
எ-டு: அரசன் அன்றறுப்பான்; தெய்வம் நின்றறுக்கும்.
3. காரணத்தையும் விளைவுகளையும் குறித்து வரும் முற்றுத் தொடர்களுக்கிடையில் வரும்.
எ-டு: அவர்கள் கேட்டார்கள்; நாங்கள் கொடுத்தோம்.
4. ஒரு தொகுப்பு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விபரங்களைக் கொண்டிருக்கும் போது தொகுப்புகளுக்கிடையில் வரும்.
எ-டு: நேகா, லாசியன் இல்லம்; ரீமா, மேரியன் இல்லம்; ஜியோடியா, தெரேசியன் இல்லம்.

முக்காற்புள்ளி (:)

1. செய்தியை அறிமுகப்படுத்த, என்னவென்றால், போன்ற சொற்கள் இல்லாதபோது வரும்.
அவையாவன:
பின்வருமாறு:
அனைவரும் எதிர்பார்த்த கேள்வி :
2. தலைப்பினை அடுத்து வரும் குறிப்பான விளக்கத்தைக் குறித்துக்காட்ட வரும்.
நீங்கள் பரீட்சைக்குப் படிக்க வேண்டியவை: ஒலியியல், ஒலியனியல், உருபனியல்
3. சொற்களின் அல்லது சொற்றொடர்களின் வரையறையை அல்லது விளக்கத்தை அறிமுகப்படுத்தும்போது வரும்.

சொத்து வரி : முழுச் சொத்தின் மீதான மதிப்பு வரி.

4. ஒரு கூற்றை அறிமுகப்படுத்தும் முன்னால் குறிப்பிட்ட பாத்திரத்தைக் குறித்துக்காட்டவும் ‘கூறியதாவது’ போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்படாதபோதும் வரும்.

ஆசிரியர் : நீ நேற்று ஏன் வரவில்லை?

மாணவன் : எனக்கு நேற்று வயிற்று வலி.

5. விபரங்களைப் பட்டியல் முறையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தரமுற்படும்போது வரும்.

- பெயர் :

- வயது :

6. ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை நேர ஒழுங்கோடும் நிகழ்ச்சியோடும் தொகுத்து வழங்கும்போது வரும்.

மு.ப. 9.00 : பதிவு

மு.ப. 9.30 : தேசிய கீதம்

மு.ப. 9.35 : வரவேற்புரை

மு.ப. 9.45 : தலைமையுரை

முற்றுப்புள்ளி (.)

1. ஒரு கூற்று வாக்கியத்தின் முடிவில் வரும்.

- கமலா வந்தாள்.

2. ஏவல் வாக்கியத்தின் முடிவில் வரும்.

- அந்தப் புத்தகத்தை எடு.

3. மேற்கோள்குறி பெற்றுவரும் வாக்கியத்தின் இறுதியில் மேற்கோள் குறிக்கு முன்னால் வரும்.

- “உலகில் இருப்பது ஒரு சாதி, அது தான் மனித சாதி.”

4. கிடக்கை வரிசையில் அமையும் பட்டியலின் இறுதியில் வரும்.

- அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்.

5. ஒரு வாக்கியம் முழுவதும் பிறை அடைப்பிற்குள் வரும் போது அதன் வசன முடிவில் வரும்.

புள்ளி (.)

1. எழுத்துக்கள் சுருக்கக் குறியீடாகப் பயன்படும்போது அவற்றுக்கிடையே வரும்.
 - ஐ.நா கி.பி
2. ஒருவரின் பெயருக்கு முன்னோ பின்னோ வரும் தலைப்பு எழுத்துக்களை அடுத்து வரும்.
 - அ. சண்முகதாசன்
3. எண்ணால் குறிக்கப்படும் திகதி, மாதம் ஆகியவற்றினை அடுத்து வரும்.
 - 01.01.20013

தொடரிசைக்குறி (...)

1. வாக்கியத்தில் தவிர்க்கப்படும் பகுதியைக் குறிக்க வரும்.
2. வாக்கியத்தின் இறுதியில் சிந்தனை தொடர்ச்சியைக்காட்ட
 - நீங்கள் கூறுவதும் சரியாக இருக்கலாம்.....
3. சொற்களின் தொடர்ச்சியைக் காட்ட
 - ம்..... , ஹா.....

வினாக்குறி (?)

1. வினா வாக்கியத்தின் முடிவில் வரும்.
 - விடுமுறைக்கு வீட்டுக்கு வருவாயா?
2. ஐயம், நம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றை அடுத்து
 - சிபாரிசு இல்லாமல் வேலை கிடைக்குமா?
3. வினாக்குறிப்பு அடங்கிய முற்றுப் பெறாத வாக்கியத்தின் முடிவில்
 - நாங்கள் விரிவுரைக்குப் போகிறோம் நீங்கள்.....?

4. வியப்போடு ஒன்றை வினவும் போது கேள்விக் குறியையும்
உணர்ச்சிக்குறியையும் சேர்த்து பயன்படுத்தல்
- அமெரிக்காவிற்கா? போகின்றீர்கள்!

வியப்புக்குறி (!)

1. உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வாக்கியங்களின் முடிவில் வரும்.
 - எவ்வளவு அழகான நகரம்!
2. உணர்ச்சியைக் குறிக்கும் சொற்களை வரும்.
 - ஆகா! ஆச்சரியம்!
3. கவனத்தை ஈர்க்கும் சொற்களை அடுத்து வரும்.
 - பாம்பு! பாம்பு!!
4. விளிச்சொற்களை அல்லது விளித்தொடரை அடுத்து வரும்.
 - தாமார்களே!
 - இலங்கை வாழ் மக்களே!
5. வாழ்த்து, வசை முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் வினையை அடுத்து வரும்.
 - அமைச்சர் வாழ்க!
 - அராஜகம் ஒழிக!
6. வியங்கோள் வினை இரட்டித்து வரும்போது இரண்டாவதாய் வரும் சொல்லை அடுத்து வரும்.
 - வருக வருக!

இரட்டை மேற்கோள் (“ ”)

1. ஒருவரின் கூற்றைத் தனித்துக் காட்ட
 - “இன்று போய் நாளை வா”

ஓற்றை மேற்கோள் (‘ ’)

1. ஒருவரின் கூற்றுக்குள் வரும் இன்னொருவரின் கூற்றைத் தனித்துக் காட்டும்போது வரும்.
2. வாக்கியத்தில் அழுத்திக் கூறும் சொற்களைக் குறிக்க வரும்.
3. ஒருவரின் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் கூற்றைத் தனித்துக் காட்டும்போது வரும்.
 - கண்டவுடனேயே ‘கேட்டுவிட வேண்டும் என்று நினைத்தான்’
4. எழுதுபவர் தம் நோக்கில் ஒரு சொல்லையோ தொடரையோ தனித்துக்காட்ட
 - ‘அவன் நல்லவன்’ என்றா நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்.
5. சந்திப்பின் போது தெரிவிக்கும் சொற்கள், பழமொழி ஆகியவற்றைத் தனித்துக் காட்ட வரும்.
 - ‘மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல’

தனி மேற்கோள் (’)

- 30, மே, ’12

மேற்படிக்க குறி (”)

1. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
2. கிழக்குப் ”
3. பேராதனைப் ”
4. சப்ரகமுவப் ”

6.4.3 உரையாக்கம்

தமிழில் திறன்மிகு பந்திகளையும் உரைப்பகுதிகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதவிரும்புவோர், முதலில் திறன்மிகு வாக்கிய ஆக்கத்தில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். முற்குறிப்பிட்ட உரையாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர் தமது நோக்கத்தை அடைந்து கொள்வதற்கும்

வினைத்திறன்மிக்க விளைவுகளைப் பெறுவதற்கும் முதலில் தமிழ் வாக்கிய அமைப்பில் அறிவும் பயிற்சியும் பெறல் வேண்டும். அந்த அறிவும் பயிற்சியும் திறன்மிகு வாக்கியங்களை ஆக்கிக்கொள்ள துணைபுரியும். அவ்வாறு ஆக்கிக் கொள்ளப்படும் திறன்மிகு வாக்கியங்களைக் கொண்டு உரைப்பகுதிகளைத் தயாரிக்கும்போது நிறுத்தற் குறிகளின் பயன்பாடு இன்றியமையாததாகின்றது. உருவ, உள்ளடக்கரீயாக திறன்மிகு உரையாக்கப் பகுதி, கட்டுரை முதலானவை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைத் தமிழ் இலக்கண நூலான நன்னூல் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. உரையாக்கத்தில் தவிர்க்க வேண்டியனவற்றையும் சேர்க்க வேண்டியனவற்றையும் நன்னூல் பட்டியலிட்டுக் காட்டியிருப்பது மிகுந்த கவனத்திற்குரியது.

உரையாக்கத்தின்போது,

எழுதுபவர் வாசகர்களை மையமாகக்கொண்டு புதிய தகவல்களைப் பரிமாற முயற்சிக்க வேண்டும்.

அதற்கு ஆதாரமாகத் தனித்துவமான உரையாக்க முறைமையொன்றை உருவாக்கிக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். அது வாசிப்பதற்கு எளிதானதாக இருக்க வேண்டும்.

எழுத்துக்கு உயிர்த்துடிப்பைத் தரும் சொற்சுருக்கம், பொருட்செறிவு, சிறு சிறு வாக்கிய அமைப்பு முதலானவற்றில் கரிசனை கொள்ளவேண்டும்.

பரிமாறவிரும்பும் தகவல்களுக்குத் தேவையான விவரங்களை மட்டுமே கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

கூற விரும்புவனவற்றைத் தர்க்கரீதியாக எடுத்துரைக்க முற்படவேண்டும். சொல்வதை நேரடியாகச் சொல்ல வேண்டும்.

எழுதுபவரின் ஆளுமையைப் பிரதிபலிக்கும் புதிய கருத்துக்களை எழுத்தாற்றலோடு வெளிக்காட்டவேண்டும்.

எழுதுபவர் கடினமான சொற்களையும் கலைச்சொற்களையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

பரந்தாமனார், நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?, சென்னை: பாரி நிலையம், 1992.

நு.மான், எம்.ஏ., அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, ஆகஸ்ட் 1999.

வரதராசனார், மு., மொழிநூல், சென்னை: கழக வெளியீடு, ஜூன் 1998.

மாதிரி வினாக்கள்:

1. மொழி முதல், இறுதி எழுத்துக்கள் குறித்து நன்னூல் கூறுவனவற்றை விளக்கி தற்காலத் தமிழில் அவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை ஆராய்க.
2. நன்னூலார் கூறியுள்ள சார்பெழுத்து வகைகளை விளக்கி. தற்கால மொழிப் பிரயோகத்தில் சார்பெழுத்துக்களின் பயன்பாடு குறித்து கருத்துரைக்குக.
3. மையீற்றுப் பண்புப்பெயர் விகுதி பற்றி நன்னூலார் கூறும் கருத்துக்களை விளக்கி அவற்றின் பொருத்தப்பாட்டை ஆராய்க.
4. நன்னூலார் கூறும் வினை விகுதிகளை வகைப்படுத்தி வினைச் சொல்லாக்கத்தில் அவற்றின் பயன்பாடு குறித்து விளக்குக.
5. அ) நன்னூலார் பெயர்ச் சொற்களை பாகுபடுத்தியுள்ள விதம் குறித்து விளக்குக.

ஆ) நவீன மொழியியலாளர் பெயர்ச் சொற்களை பாகுபடுத்தும் முறையினை விளக்குக.

இ) பெயர்ச்சொல் திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும் விதம் குறித்து கருத்துரைக்க.

6. உயிரீற்றுப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் மிகுந்துவரும் இடங்கள் குறித்துக் கருத்துரைக்குக.

References:

- ஈழத்துப் பூராடனார், (1989), உலகளாவிய தமிழ், இலங்கை, கனடா: ஜீவா பதிப்பகம்.
- கருணாகரன், கி., மொழி வளர்ச்சி, சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.
- கருணாகரன், கி., ஜெயா, வ., மொழியியல், சென்னை: குமரன் பதிப்பகம், ஜூன் 1997.
- குழந்தைசாமி, வா.செ., அறிவியல் தமிழ், சென்னை: பாரதிப் பதிப்பகம், 1985.
- சக்திவேல் சு., தமிழ் மொழிவரலாறு, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1984.
- சண்முகம், செ.வை., எழுத்துச் சீர்திருத்தம், அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியல் கழகம், 1978.
- சீனிவாசவர்மா, கோ., கிளைமொழியியல், அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியல் கழகம், 1986.
- சுசீந்திரராஜா, சு., தமிழ் மொழியியல் சிந்தனைகள், சென்னை: ரிஷபம் பதிப்பகம், 1999.
- சுப்பிரமணியம், பா.ரா., ஞானசுந்தரம், வ., தமிழ் நடைக் கையேடு, சென்னை, அடையாளம், 2001.
- தெ.பொ.மீ. களஞ்சியம் (1), தமிழ் மொழி வரலாறு, சென்னை: காவ்யா, 27 ஆகஸ்டு 2005.
- நீதிவாணன், ஜெ., நடையியல், சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.

- நு.மான், எம்.ஏ., (ப), தொடர்பாடல் மொழி நவீனத்துவம், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, ஜூன் 1993.
- நு.மான், எம்.ஏ., அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, 2000.
- பரந்தாமனார், அ.கி., நல்லதமிழ் எழுத வேண்டுமா? சென்னை: பாரி நிலையம், 1992.
- பரமசிவம், கு., இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், இந்தியா: அடையாளம், 2011
- வரதராசனார், மு., மொழிநூல், சென்னை: கழக வெளியீடு, ஜூன் 1998
- Macaulay, Ronald, **The Social Arts: Language and its Use**, London: Oxford University Press, 1961.
- Yote, George, **The Study of Language**, Cambridge University Press: Cambridge, 1996.